Încă O Dată

Vreau să spun că eu. . .[Adunarea aplaudă—Ed.] Eu apreciez asta. Vă mulţumesc, foarte mult. Vreau să spun că eu cu certitudine iubesc acest om, de asemenea. Fratele Joseph este prietenul meu de mulţi ani. Mi-ar fi plăcut să am această ocazie, cîndva, şi să vă spun cum am ajuns noi vreodată împreună. Dar eu—eu am încrederea că Domnul mă iubeşte cum mă iubeşte Joseph, iar eu voi fi în regulă. Dumnezeu să te binecuvînteze, Frate Joseph. [Fratele Joseph Boze zice, "Îţi mulţumesc."] Domnul să te binecuvînteze.

2 Eu cred că noi urma să cîntăm aceea, "Acum eu cred." Şi să o facem din adînsul inimilor noastre, în seara aceasta, "Acum eu cred." În regulă.

Acum eu cred, acum eu cred
Toate lucrurile sînt posibile, acum cred;
Acum eu cred, acum eu cred
Toate lucrurile sînt posibile, acum eu cred.

3 Să ne aplecăm capetele noastre, doar un moment, în timp ce rămînem în picioare. Şi în acest moment, să ne aplecăm inimile noastre, deasemeni, către El. Acum mă întreb dacă există vreunul în adunare care ar vrea să fie amintit în această rugăciune, doar prin ridicarea mîinii voastre către Dumnezeu, zicînd, "Dumnezeule, aceasta însemnează că eu încă am o nevoie, şi eu doresc ca Tu să o procuri." Dumnezeu vă admite cererea voastră.

4 Tatăl nostru Ceresc, Mare şi Atotputernic Iehova Care ai format pămîntul din Cuvîntul Tău, şi ne-ai dat oportunitatea să călătorim aici şi să ne facem decizia noastră dacă vrem să trăim sau să murim. "Alegeţi voi în această zi." Şi noi alegem între moarte şi Viaţă. Astfel eu mă rog, Tată, dacă ar fi unii înăuntru aici care nu Te cunosc ca preaiubitul lor Mîntuitor personal, ca în seara aceasta ei să te aleagă pe Tine, care este Viaţă, să te cunoască. Şi apoi dacă există din aceia aici în seara aceasta care sînt bolnavi spre moartea fizică, ca ei să Te aleagă pe Tine, în seara aceasta, ca Vindecător al lor, şi aceasta de asemenea să însemne restaurarea fizică din nou.

5 Oh, Tu eşti aşa de bun cu fiii oamenilor, îndelung răbdător, ne voind ca vreunul să piară, ci ca toţi să poată veni la pocăinţă. Tu ai trimis norii şi ploaia, şi a adus roade şi hrană pe pămînt, să hrănească pe copiii Tăi. Şi noi sîntem aşa de tărăgănători, Doamne, aşa de stricători, să risipim şi să fim egoişti. Şi, O Dumnezeule, doar iartă-ne, Doamne. Noi—noi

pledăm pentru milă. Noi nu am vrea justiţia Ta sau judecata Ta; noi vrem mila Ta, Doamne, astfel noi ne rugăm ca noi să putem fi părtaşi ai milei Tale.

6 Şi, Tată, nu că această adunare mă aude pe mine; dar ca Tu să poţi fi, stînd aici în acest loc care a fost dedicat. Eu îţi mulţumesc Ţie pentru această părtăşie minunată. Şi eu cred, din inima mea, că dacă Tu ai veni în seara aceasta, acolo ar fi o oştire din oamenii din New York să meargă în acea Răpire mare. Şi, Tată, ne rugăm ca noi să fim lumini, nu sub o baniţă, ci sub ungerea Duhului Sfînt care luminează candela, ca noi să putem fi lumini la această lume muribundă, aşa cum marile ceţuri sinistre de necredinţă plutesc înăuntru din fiecare parte. Noi ştim că în curînd îl vom vedea pe Domnul nostru cum va îndepărta ceaţa aceea, cînd Lumina începe să strălucească. Şi ne încredinţăm, Doamne, că Tu ne vei pregăti. Dacă există ceva de care noi avem nevoie în seara aceasta, procură aceasta pentru noi, Doamne, prin harul Tău. Căci noi cerem aceasta în Numele lui Isus, Copilul Tău. Amin.

7 Eu nu sînt prea expresiv. Dar mi-ar place să-i spun Pastorului Vick, micuţul lui colaborator de acolo, şi corul, grup minunat de doamne şi bărbaţi, şi toţi pastorii colaboratori, laicii, voi toţi, şi vizitatorii, străinii din porţile noastre. Eu vreau să vă mulţumesc pentru sprijinul vostru din această săptămînă, pentru rugăciunea şi cooperarea voastră, să încercăm să aducem Lumina Evangheliei în acest oraş.

8 Şi eforturile noastre, Pastorul Vick cu mulţi alţi pastori, sînt, noi sîntem pescari în acest lac mare. Există peşti aici înăuntru care aparţin lui Dumnezeu. Noi nu ştim cine sînt ei şi unde sînt ei. Dar aşa cum el stă la un colţ, un altul la alt colţ, dînd cu năvodul, eu doar am venit să-mi împletesc năvodul meu cu al lor, cu slujba care este dată, a mea cu a lor, să încercăm să ajungem afară şi să luăm un—un grup mai mare înăuntru, ca noi să-i putem prezenta lui Dumnezeu, şi să zicem, "Tată, există ceva peşti aici înăuntru? Există ceva seminţe de viaţă, predestinate să fie în Cartea Vieţii, pentru care Mielul a murit? Dacă ei sînt acolo, noi simţim, că atunci cînd Lumina Evangheliei loveşte, ei O vor vedea foarte repede, deoarece ei sînt predestinaţi la aceea.

9 Acum ne pare rău că noi nu am avut loc pentru acomodarea oamenilor. În fiecare seară, aproape, cînd eu am venit sus, acolo erau mari mulţimi de oameni peste tot în sus şi-n jos pe stradă, mergînd, încercînd să intre înăuntru. Şi unii plîngeau; alţii deosebit, voi ştiţi.

10 Dar eu ştiu că ei au o lege aici, o lege a şefului pompierilor; doar aşa de mulţi, tu trebuie să laşi aşa multe intervale, şi aşa mai departe. Şi ei nu pot face nimic. Pentru că noi sîntem, ca şi Creştini, noi trebuie să facem asta. Căci Biblia a zis, Isus ne-a

spus nouă să, "Daţi Cezarului acele lucruri care aparţin Cezarului, iar apoi lui Dumnezeu acele lucruri care aparţin lui Dumnezeu." Astfel noi încercăm. Şi dacă noi nu ne supunem Cezarului, este îndoielnic că ne vom supune lui Dumnezeu. Şi atît timp cît—cît legile Cezarului nu se amestecă cu ale lui Dumnezeu, noi trebuie să ne supunem lui Dumnezeu mai întîi. Şi apoi aceste pericole de foc, şi aşa mai departe, păi, ei ştiu cum să aibe grijă de aceasta, şi ei ne-au spus.

11 Eu—eu am cerut milă pentru oameni, şi văzîndu-i în sus şi-n jos pe stradă, şi alte lucruri, şi bolnavii, şi încercînd să intre înăuntru, şi aducîndu-i în taxiuri de dincolo de altundeva în New York, sau Long Island şi Jersey, sau diferite locuri şi Manhattan. Păi, voi vedeţi, însă noi—noi putem doar să cerem. Şi apoi cînd eu aflu că aceea este legea, păi, el a zis, "Dacă şeful pompierilor ar veni înăuntru şi ne-ar prinde aglomeraţi în felul acesta, el ar închide întregul miting." Astfel aceea ar scoate pe fiecare afară.

12 Eu vreau să-mi exprim recunoştinţa mea faţă de—de—de proprietar, sau orice ar putea fi acesta, sau compania care posedă această clădire, şi către direcţiune pentru că ne-a lăsat să avem această clădire, şi pentru director şi politeţea de a—a ne da dreptul de trecere. Ei au fost foarte, foarte drăguţi. Şi dacă ei sînt . . . Dacă ei nu au la timpul acesta Viaţă Eternă, mă încredinţez că Dumnezeu le va da Viaţă Eternă.

13 Şi acum aceasta ar putea suna ca o—o afirmaţie pripită, dar eu spun aceasta numai pentru că eu sînt zelos pentru Cristos. Eu mă rog că dacă această clădire va mai fi folosită la orice timp, de acum înainte, pentru dansuri sau distracţie lumească, ca Duhul Sfînt să arunce o aşa condamnare asupra acelor oameni pînă cînd ei vor plînge. Eu mă rog pentru asta. Deoarece eu sînt sigur căci chiar oamenii care o posedă, ar vrea mai degrabă să vadă suflete mîntuite pentru Împărăţia lui Dumnezeu, decît să aibe pe celelalte să se desfăşoare.

14 "Şi acum tu eşti binevenit înapoi," ca eu să vin înapoi, aceea doar îmi umple inima. Deoarece, mici slujitori ciudaţi sînt uneori aşa de ne-bineveniţi printre fraţi, mai ales unii dintre acei care—care în organizaţiile lor anumite pe care ei le-au zidit sus pînă la un loc încît ei nu pot să accepte aceasta, vedeţi, deoarece există un sistem în spatele ei. Nu că mulţi din oamenii aceia scumpi . . .

15 Eu am întîlnit preoţi Catolici care mi-au luat mîna şi doar m-au privit în ochi. Şi credeţi că eu nu ştiam ce îi trecea prin mintea lui? Acela este discernămînt, voi vedeţi, ceea ce voi vedeţi aici. El a vrut să îmbrăţişeze Aceasta, dar nu a putut să o facă; vedeţi, el—el ar fi excomunicat, vedeţi. Lucrători protestanţi, în acelaşi fel, fraţi buni, şi ei—ei vor să facă aceasta.

16 În acest fel, cînd eu vorbesc împotriva vreunei denominaţiuni, sau sistemul denominaţional, aceştia nu sînt oamenii de acolo. Acesta este sistemul împotriva căruia sînt, voi vedeţi, care-i ţine despărţiţi, ne ţine de la a primi. Vedeţi? Ei îşi trasează declaraţiile lor, zicînd, "Noi credem *aceasta*, punct!" Dacă ei ar sfîrşi-o cu o virgulă, "Noi credem *aceasta*, plus atît de mult cît Domnul ne poate arăta din Cuvîntul Lui," aceasta ar fi în ordine. Dar ei nu o fac în acest fel. Voi ştiţi asta. Ea nu ar putea fi o denominaţiune şi să facă aceasta, vedeţi. Aceasta ar fi doar mişcarea lui Dumnezeu, mişcîndu-se înainte tot timpul, voi vedeţi. Şi . . .

17 Fiecare devine o ploaie mai tîrzie pentru cealaltă. Vedeţi, Luther a fost o ploaie mai tîrzie la Catolici. Şi John Wesley a fost o ploaie mai tîrzie la Luther. Penticostalii au fost o ploaie mai tîrzie la denominaţiuni. Acum Penticostalii sînt organizaţi, acum ce o să se întîmple? Vedeţi?

18 Dar amintiţi-vă, copiii lui Dumnezeu niciodată nu şi-au bătut ţăruşii cortului lor în jos, sau—sau aşa de strîns doar atît cît să-i poată trage afară. Şi cînd Focul s-a mutat, Stîlpul de Foc, ei s-au mutat cu El. Vedeţi, ei s-au mutat cu Stîlpul de Foc.

19 Dar cînd voi ajungeţi ca Stîlpul de Foc să facă ceva, Duhul Sfînt făcînd ceva, şi apoi după ce omul acela cu un mesaj se duce din viaţa aceasta, atunci ei zic că ei se organizează pe lucrarea lui. Iar Stîlpul de Foc se mută drept afară şi-i lasă să stea acolo; doar se duce drept înainte. Ei sînt aşa de priponiţi jos încît ei nu se pot mişca, şi, dar înăuntru acolo sînt mulţi oameni cu inima bună.

20 Eu nu ştiu cînd că am avut eu mai multă libertate să vorbesc din inima mea decît cum am avut chiar aici.

21 Acum, acolo, ei spun că, "Oamenii din New York sînt reci, diferiţi, neprotocolari; marea oală de modelat, unde ei obţin o mînă dintre ce este mai rău din fiecare naţiune, şi îl aruncă înăuntru şi-l macină, şi voi obţineţi New York-ul, vedeţi." Dar eu vreau ca voi să ştiţi, că înăuntru acolo, unii din sfinţii lui Dumnezeu sînt de asemenea acolo înăuntru, vedeţi. Aceasta este corect. Aceasta este adevărat. Şi pretutindeni unde merg, în jurul şi-n jurul lumii, eu găsesc că sfinţii lui Dumnezeu sînt în fiecare naţiune, pretutindeni. Şi lucrul ciudat este . . .

22 Eu aş putea spune aceasta la unii din voi, doar să o las înăuntru. Ca un misionar, eu—eu aflu că eu merg într-o naţiune care nici măcar nu ştie care este mîna dreaptă sau stîngă, ei nu ştiu ce sînt unele cuvinte, cum să pronunţe ceva, singurul lucru pe care ei îl ştiu este doar să omoară şi să mănînce. Dar lăsaţi pe oamenii aceia să primească Duhul Sfînt, şi ei vor face acelaşi lucru pe care voi îl faceţi, şi acţionează în acelaşi fel cum acţionaţi voi, nici măcar să cunoască un cuvînt despre acesta. Astfel, voi vedeţi, aceasta este la toate rasele, toate popoarele pretutindeni, şi noi toţi avem binele şi răul.

23 Şi eu simt, în seara aceasta, şi îi mulţumesc Tatălui nostru Ceresc, că eu—eu cred că la partea cea mai bună a recoltei, eu am privilegiul să-i vorbesc, în seara aceasta.

24 Acum vă puteţi imagina răspunderea, să vorbesc către un—un grup care s-ar pune peste fiecare cuvînt pe care-l spui, şi apoi că tu va trebui să răspunzi pentru ceea ce le-ai spus, la Ziua Judecăţii. Deoarece, prin mica slujbă umilă, aceasta dă oamenilor credinţă să cunoască că o fiinţă umană nu poate să facă aceste lucruri. Aceasta trebuie să vină de la Dumnezeu, de aceea ei stau pe fiecare cuvînt pe care tu îl spui. Astfel eu niciodată nu încerc să zidesc ceva, gîndindu-mă, sau scriind jos Scripturi şi—şi notiţe ca aceasta să fie ceva care eu mă gîndeam că ar face pe oameni să fie cu totul exaltaţi. Vedeţi, eu—eu încerc să mă rog şi să mă gîndesc la ceva care ar fi ziditor pentru voi, care v-ar ajuta.

25 Deoarece, eu nu sînt aici doar ca noi să batem din palme şi să strigăm, şi să fugim în sus şi-n jos pe culoare. Oh, eu cred în aceea, sigur, dar este mai mult decît atît de aceasta. Aceasta trebuie să aibe o temelie pentru asta, voi vedeţi. Eu cred că atunci cînd voi săriţi, şi cînd voi veniţi înapoi jos, atunci să trăiţi atît de înalt cît aţi sărit, voi vedeţi. Şi, dacă nu, să nu săriţi. Vedeţi? Astfel atunci doar întotdeauna să săriţi atît de sus cum trăiţi. Şi acum aceea este—aceea este ceea ce ar trebui să facem. Deoarece, pînă la urmă, vedeţi, viaţa voastră— voastră vorbeşte mai tare decît mărturisirea voastră. Vedeţi, oamenii ştiu ce sînteţi voi, prin felul cum trăiţi şi lucrurile care le faceţi.

26 Iar acum eu am fost foarte lung deseară. Trebuie să fiu afară de aici, ei bine, eu presupun, la timpul corect, în următoarele douăzeci de minute, şi eu nici măcar nu am început. Şi eu, eu sînt încet. Eu—eu doar . . .

27 Eu—eu sînt întotdeauna întîrziat. Eu—eu—eu am ajuns tîrziu aici, eu am fost puţin peste nouă luni. Şi apoi am fost . . . Aceasta-i adevărat. Cînd m-am născut, eu am depăşit puţin timpul, a zis mama mea. Şi apoi cînd am obţinut aceasta, ce educaţie am obţinut, eu eram întotdeauna în urmă. Şi cînd m-am căsătorit, eu am făcut-o pe soţia mea să mă aştepte trei ore pînă cînd am făcut o vizită la bolnav; eu am întîrziat la nunta mea. Acum dacă pot măcar să fiu tîrziu la funeralul meu, acela-i următorul lucru, vedeţi, acela-i lucrul principal. Eu nu spun asta ca o . . . Dar acesta-i adevărul.

28 Dar eu—eu niciodată nu am încercat să-i educ pe oameni în Aceasta. Eu niciodată nu am încercat să gîndesc; doar îl las pe Duhul Sfînt să-şi aibe felul Lui.

29 Eu am avut două fete acasă. Eu tocmai am vorbit cu ele, cu cîteva momente în urmă. Una din ele este Rebekah, cealaltă . . . Aceea este cea mai în vîrstă. Cea mai tînără, sora următoare după ea, este Sarah. Şi ele sînt cam aproape la cinci

ani aparte. Cu un timp în urmă, eu am fost într-o întîlnire misionară, am venit tîrziu acasă. Şi ele sînt fetele tati. Şi ele chiar acum, Rebekah este o femeie tînără, dar ea încă este fata tati. Şi eu îmi iubesc copiii mei. Şi îmi amintesc că ei stau sus şi aşteaptă. Eu nu veneam înăuntru cu lunile. Şi atunci cînd eu vin înăuntru, ei mă aşteptau să mă vadă. Păi, ei erau mici. Aceasta era cu cîţiva ani în urmă, cam cu zece ani în urmă. Eu am fost în străinătate, şi am venit înăuntru. Iar avionul era întîrziat, şi astfel la fetiţe le-au fost somn şi au mers la culcare. Omul de nisip a intrat în ochii lor, sau a aruncat nisipul în ochii lor, mai degrabă. Astfel atunci, ei bine, soţia a aşteptat sus.

30 Şi în sfîrşit am ajuns înăuntru devreme, în jur de ora trei dimineaţa. Astfel atunci am fost aşa de obosit şi epuizat, că nu am putut să dorm. M-am întins jos cam o oră, şi m-am sculat, am mers în camera de zi, şi m-am aşezat pe scaun. Şi după o vreme, s-a crăpat de ziuă.

31 Şi primul lucru care-l ştiţi, am auzit un zgomot înapoi în cameră, şi acestea erau cele două fete care s-au—s-au trezit. Şi Rebekah s-a trezit prima, ideea a atins-o, "Tăticul este acasă," şi aici a venit ea, afară din pat şi aici vine ea! Păi, aceea a trezit-o pe surioara ei.

32 Eu—eu presupun căci copiii mei sînt ca ai voştri. Cînd cea mai în vîrstă a uzat ceva aproape de tot, următoarea primeşte ceea ce i se înmînează mai departe, astfel Sarah purta pijamaua lui Becky. Şi acela era timpul cînd ele aveau acest fel de pijamale cu picioare de iepure, cu picioare mari în ele, şi ele erau desigur mult prea lungi pentru—pentru Sarah. Şi astfel ea nu putea să se ţină, picioarele ei erau prea scurte.

33 Şi astfel Rebekah a alergat înăuntru şi a sărit sus pe genunchii mei, şi şi-a aruncat amîndouă braţele în jurul meu şi a început să mă îmbrăţişeze. Şi, desigur, eu a trebuit să plîng puţin. Astfel, şi sărmana micuţă Sarah s-a gîndit că ea a rămas pe dinafară, Becky a întrecut-o; astfel ea stătea la uşă, şi ochii ei mari negri au privit în sus, şi lacrimile pe obrajii ei.

34 Astfel Rebekah s-a întors în jur şi a zis, "Sarah, sora mea!" Ea a acţionat cumva de parcă, mă gîndesc, că unele din biserici încearcă să facă, ştiţi voi. A zis, "Eu vreau ca tu să ştii că eu am fost aici prima." Şi ea a zis. . . Şi ea îşi avea amîndouă braţele în jurul meu, şi ea a zis, "Şi eu am tot din tăticul, şi nu a mai rămas nimic pentru tine." Acum, aceea este ce încearcă ei să ne spună, de multe ori, ştiţi voi. Bine, Becky era cumva lungă de picioare şi astfel ea a putut atinge podeaua; ea era destul de bine stabilită, voi ştiţi, ca multe dintre biserici.

35 Dar micuţa Sarah, ea era aşa de rănită, încît eu am privit la ea şi am făcut cu ochiul către ea, voi ştiţi, şi am mişcat în *acest* fel. Şi mi-am scos celălalt genunchi afară. După asta a aşteptat ea. Aici a venit ea! Şi ea a sărit sus pe piciorul meu, şi acesta a

fost puţin prea înalt pentru picioarele acelea scurte ale ei, şi ea se clătina de parcă ea urma să cadă. Păi, eu am prins-o cu ambele mîini, şi ea şi-a pus căpuşorul sus pe pieptul meu. Şi ei cumva i-a plăcut simţământul, eu presupun, şi la fel şi mie, astfel eu am îmbrăţişat-o.

36 Şi ea s-a ridicat sus, şi s-a uitat sus la Rebekah. Şi m-am gîndit că aceasta a fost destul de bine. Ea a zis, "Rebekah, sora mea, eu vreau să-ţi spun ceva, deasemeni." Ea zice, "Aceasta poate să fie drept că tu ai fost aici prima şi tu l-ai luat de tot pe tăticul, dar eu vreau să ştii că tăticul m-a luat pe mine cu totul." Astfel . . . [Adunarea aplaudă—Ed.]

37 Eu nu sînt un teolog. Eu nu am avut destul de mult să cresc în vreo şcoală de teologie, dar eu—eu sper că El mă are cu totul, da, aceasta-i tot, astfel El mă poate folosi.

38 Ultimul, dar nu cel mai mic, în nici un fel. Eu—eu nu vin aici . . . Şi eu le-am cerut să nu ia nici o colectă, vedeţi. Eu—eu nu vin pentru aceea. Eu niciodată nu am luat una, eu însumi, în viaţa mea. Toată a mea . . . eu am fost un predicator pentru treizeci şi trei de ani, şi eu nu am luat o colectă în viaţa mea. Acolo au fost unele luate pentru mine, de către lucrători. Dar eu nu am luat niciodată una, în viaţa mea, şi eu—eu sper că niciodată nu va trebui.

39 Dar că voi aţi făcut aceasta, aceasta va merge, eu o voi lua şi o voi pune în misiuni străine, şi mă duc acolo, eu însumi; să duc la oamenii care nu au privilegiul pe care voi îl aveţi aici, să duc aceeaşi Evanghelie la aceia care nu pot să-şi permită să trimită după mine sau să-mi plătească drumul. De aceea . . . [Adunarea aplaudă—Ed.] Vă mulţumesc. Ca ei, deasemeni, care sînt neprivilegiaţi să poată să aibe acelaşi privilegiu pe care noi îl avem aici. Şi nici un ban din aceştia nu va fi cheltuit pentru, voi ştiţi, băut, fumat, sau . . . Aceasta va fi pentru Împărăţia lui Dumnezeu. Şi mă încredinţez că Dumnezeu, în aceasta, vă va da o mare menţiune. "Într-atît cît aţi făcut la cei mai neînsemnaţi din aceştia, cei micuţi ai Mei, voi aţi făcut-o pentru Mine." Şi fie ca Domnul să vă binecuvînteze. Şi acum eu voi încerca în seara aceasta . . .

40 Eu vreau să întreb o întrebare. Cîţi au fost în rîndul acela mare de rugăciune seara trecută, care au trecut pe sub mîinile acestor predicatori, care simte că Duhul Sfînt deja lucrează în cazul vostru? Să vă văd că vă ridicaţi mîinile. Oh, asta este minunat. Asta este doar bine, frumos. El întotdeauna o face. El lucrează în locul vostru.

41 Acum m-am gîndit, în seara aceasta, fiindcă am avut aşa de multe servicii de vindecare . . . Şi noi am văzut pe Domnul Isus în puterea Lui mare, făcîndu-L acelaşi ieri, azi, şi în veci. Şi noi am învăţat în timpul săptămînii, că au existat multe semne mari pe care El ni le-a arătat, ale Prezenţei Lui, chiar aici cu noi acum, în forma Duhului Sfînt.

42 Acum Duminica următoare, eu urmează să fiu la Tabernacolul meu, Duminică dimineaţa şi Duminică seara, în—în Indiana. Şi apoi săptămîna următoare, eu sînt în Shreveport, Louisiana, într-o mare convenţie. Apoi după aceea, mă duc la Yuma, Arizona. Şi înapoi la Phoenix, pentru Oamenii de Afaceri Creştini. Apoi înapoi la Indiana, pentru sărbătorile de Crăciun.

43 Apoi înapoi din nou la Phoenix, dacă careva dintre voi este pe acolo şi are prieteni. Începînd din nouăsprezece, ei îmi dă acel auditorium frumos, cam patru mii de locuri, Ramada, cu aer condiţionat, gratuit, înainte de convenţia internaţională a Oamenilor de Afaceri Creştini. Şi eu vorbesc două seri din patru, şi Dl. Roberts o seară şi cred că Fratele Brown o seară, şi cred că a mea este seara de deschidere şi seara de încheiere. Şi apoi de acolo, înainte şi înainte.

44 Rugaţi-vă pentru mine. Şi acum eu—eu am nevoie de rugăciunile voastre. Dacă există cineva care are nevoie de rugăciune, acela sînt eu, vedeţi. Şi Satan sigur. . .Eu sînt o ţintă pentru el, voi ştiţi. Şi eu trebuie să ţin sus credinţa tot timpul, acel scut, să mărşăluiesc înainte. Domnul să vă binecuvînteze întotdeauna.

45 Şi dacă eu nu vă mai văd pînă în Ziua aceea, eu vă voi întîlni dimineaţa, vedeţi, la Poarta aceea. Şi apoi înăuntru Acolo, eu pot spune aşa cum spun acum, eu încă voi crede aceeaşi Evanghelie glorioasă, şi voi crede că Isus Cristos nu este mort. Ci El este viu printre poporul Său, şi Evanghelia Lui este aceeaşi. Şi lucrurile pe care El le-a făcut, noi trebuie să le facem pînă cînd vine El. Şi eu îmi dau seama că Dumnezeu mă va judeca pentru lucrurile acelea pe care le-am predicat. Eu—eu va trebui să răspund lui Dumnezeu pentru ce spun eu.

46 Acum fie ca Domnul să vă binecuvînteze. Şi doar un alt cuvînt de rugăciune înainte ca noi să deschidem Cartea.

47 Doamne Isuse, ia Cuvîntul acum şi hrăneşte sufletele noastre flămînde. Noi aşteptăm răbdători, Doamne. Noi sîntem sub mari aşteptări. Ca la ultima zi a sărbătorii, cum s-au bucurat oamenii! Noi ne gîndim la Simeon în templu, lui i s-a promis de către Duhul Sfînt că el nu va vedea moartea pînă cînd îl vede pe Cristosul Domnului. Şi acolo era el, în ziua cea măreaţă, cînd femeile au venit înăuntru să îşi aibe copiii tăiaţi împrejur, să ofere darul purificării, şi aceasta era la timpul acela că Isus a fost adus în templu. Şi Simeon, poate jos pe undeva într-o cameră lăturalnică în dimineaţa aceea, în birou, dar Duhul Sfînt i-a făcut lui promisiunea. Şi aici era Mesia în braţele mamei Sale, micuţul Om înfăşurat în scutecele Lui.

48 Şi Maria, ei se ţineau la distanţă de ea, deoarece ea avea un—un nume rău, aşa gîndeau oamenii, "copilul a fost născut în afara sfintei căsătorii." Nimeni nu vroia să aibe ceva de a

face cu femeia aceea. Dar în inima ei, ea ştia ce ţinea în braţele ei. Şi, Tată, fie ca inimile noastre în seara aceasta să pună aceeaşi speranţă. Nu contează ce spune lumea, noi ştim ce a intrat în viaţa noastră.

49 Şi de data aceea, Simeon, acela care a zis că el. . . Duhul Sfînt i-a spus că el va vedea pe Mesia. Deşi, bătrîn, bine încărcat, un înţelept bătrîn, om onorabil, dar el a crezut Cuvîntul lui Dumnezeu către el. Duhul Sfînt venind la El, şi, el mergînd, condus de Duhul Sfînt, în jos prin clădire, în jurul acestui mare şireag de mame. Cu două milioane şi jumătate de oameni la timpul acela, peste noapte s-ar fi putut naşte aşa de mulţi ca şi cîteva sute de copii. Şi acolo erau ei, stînd gata pentru tăierea împrejur şi curăţire.

50 Şi cum Duhul Sfînt l-a condus direct la această micuţă persoană respinsă! S-a întins, şi l-a luat pe Mesia în braţele lui, cu lacrimile curgîndu-i jos pe barbă. El a zis, "Doamne, acum lasă ca slujitorul Tău să plece în pace, conform cu Cuvîntul Tău, căci ochii mei au văzut mîntuirea Ta."

51 Clătinîndu-se prin clădire a venit o prorociţă bătrînă, la care vine Cuvîntul Domnului, şi de asemenea a profeţit despre El; oarbă în ochi, dar nu în duh. Ea ştia că acela era Mesia.

52 Doamne Dumnezeule, fie ca ochii noştri să se deschidă la faptul că El încă este Mesia. Şi fie ca noi să-L îmbrăţişăm, în seara aceasta, pentru că noi am mărturisit că sîntem pelerini şi străini de această lume. Aceasta nu este patria noastră. Aceasta nu este ţara noastră. Noi sîntem un popor care acţionăm diferit deoarece noi sîntem născuţi de Sus.

53 Şi noi care ţinem această promisiune în inima noastră, fie ca noi să vedem promisiunea pe care a făcut-o Isus către Biserica Lui, ca noi să vedem chiar înainte de Venirea Lui, aşa cum vedem zilele lui Noe reîntorcîndu-se, "mîncau, beau, se însurau, se măritau, şi imoralităţi ale ţării." Apoi El a zis, "Aşa cum a fost în zilele Sodomei, la Neamuri, înainte să cadă focul, cînd Dumnezeu a venit jos şi a fost manifestat în trup, prin cunoaşterea secretelor inimilor oamenilor." Şi El a promis că acelaşi lucru se va întoarce. Fie ca noi să avem privilegiul în seara aceasta, Marele Duh Sfînt, pentru că noi îţi cerem smeriţi în Numele lui Isus. Amin.

54 [O soră vorbeşte într-o altă limbă. Un frate dă o interpretare—Ed.] Amin.

55 Oh, mă gîndesc acum să fim conştienţi de Duhul de lîngă noi, Lumina. Rupîndu-se din carapacea ceasului în care trăim, şi timpul, şi să fim conştienţi de Duhul lui Dumnezeu acum printre noi.

56 Să întoarcem la Cartea Judecătorilor, capitolul al 16-lea, începînd cu versetul al 23-lea, aşa cum citim Cuvîntul.

57 Şi aşa cum voi întoarceţi, eu aş putea spune, gîndirea mea în alegerea acestui capitol să citim în această după-amiază, la încheierea acestei adunări, ar putea să fie ceva adus înainte care ar fi constructiv pentru Biserică. Şi întotdeauna eu aştept să văd ce va spune Duhul Sfînt, în cameră, aşa cum El mă atinge. Eu aş putea însemna jos diferite Scripturi şi lucruri, apoi mă întreb ce va fi aceasta cînd eu ajung acolo. "Ce va spune El referitor la Aceasta?"

58 Şi acum ascultaţi cu atenţie, doar încercaţi să fiţi atît de atenţi la Aceasta, cît puteţi voi posibil, aşa cum citim. Căci, aici înăuntru, dacă va fi voia Domnului, eu încerc să stabilesc o paralelă, paralel una de cealaltă. Şi ascultaţi cu atenţie acum, versetul al 23-lea, începînd.

> Şi cînd *domnii Filistenilor s-au strîns . . . împreună ca să aducă o mare jertfă dumnezeului lor Dagon, şi să se înveselească: căci ei ziceau, Al nostru dumnezeu l-*a *dat în mîinile noastre pe Samson vrăşmaşul nostru.*
>
> *Şi cînd poporul l-a văzut, ei au lăudat pe dumnezeul lor: căci ei au zis, Al nostru dumnezeu* a *dat în mîinile noastre pe vrăjmaşul nostru, şi a* distrus şi a distrus *ţara noastră, care a omorît pe mulţi dintre noi.*
>
> *Şi s-a împlinit, ca atunci cînd inimile lor erau vesele, că ei au zis, Chemaţi pe Samson,* căci *el poate să ne facă sport. Şi ei au chemat după Samson din casa închisorii; şi el le-a făcut sport: iar ei l-au aşezat între stîlpi.*
>
> *Şi Samson a zis tînărului care-l ţinea de mînă, Lasă-mă să simt stîlpii pe care se sprijină casa, ca să mă pot rezema de ei.*
>
> *Acum casa era plină de bărbaţi şi femei; şi toţi domnitorii Filistenilor erau acolo; şi* ei *erau pe acoperiş cam trei mii de bărbaţi şi femei, care au privit în timp ce Samson făcea sport.*
>
> *Şi Samson a strigat către* Dumnezeu, *către DOMNUL, şi a zis, O Doamne . . . aduţi aminte de mine, eu te rog, şi întăreşte-mă, eu te rog, numai de data aceasta, O Dumnezeule, ca eu să pot fi . . . o dată răzbunat pe Filisteni pentru cei doi ochi ai mei.*
>
> *Şi Samson a apucat cei doi . . . stîlpi pe care stătea casa, şi pe care* el . . . *s-*a *rezemat, de acela,* şi . . . *mîna lui dreaptă, şi* pe *celălalt . . . stînga lui.*
>
> *Şi Samson a zis, Lasă-mă să mor cu Filistenii. Şi el s-a aplecat cu toată puterea lui; şi casa a căzut peste domnitori, şi peste tot poporul care era înăuntru. Astfel morţii pe care el i-a ucis la moartea lui* erau *mai mulţi decît cei pe care-i omorîse în timpul vieţii lui.*

59 Ce privelişte tristă! Trebuie că a fost o după-amiază fierbinte, soarele strălucind în jos la marea lor celebrare, şi trei mii de Filisteni priveau în jos de la galeriile stadionului, aşa cum intra perechea. Cum domnitori de război onoraţi, şi doamnele lor cu bijuterii fine, s-au aplecat înainte să poată vedea mai bine, cum băiatul a condus pe acest om orb! Holurile au avut ecouri toată după-amiaza cu chefuire de beţivi, celebrînd, (aici este ceea ce m-a rănit) celebrînd victoria dumnezeului-peşte al lor, Dagon, asupra slujitorului lui Iehova. Ce dizgraţie! Ce lucru s-a întîmplat! Omul a eşuat. Nu, Dumnezeu nu a eşuat.

60 Şi ce trebuie că se gîndea Iehova aşa cum El privea în jos şi vedea toate acestea petrecîndu-se! O conglomerare de femei pe jumătate goale, cu bijuterii fine şi împodobite, şi aranjate, soţii lor beţi bînd şi sărbătorind la un dumnezeu, un dumnezeu -peşte, un idol care a luat victoria asupra slujitorului lui Iehova.

61 Flăcăul a condus pe omul orb care se împiedeca înspre mijloc, la stîlpul—stîlpii unde stăteau ei, doi din ei, ţinînd aceşti stîlpi mari înclinaţi, sau un hol mare care s-a înclinat în jos în *acest* fel. Şi doi stîpli mari uriaşi, aşa cum eu m-aş putea gîndi la aşezare; ţinînd poporul, de trei mii de domnitori de război, şi celebritatea, cei—cei mai fini soldaţi onoraţi, cei mai mari războinici. Doar acea—celebritatea a fost invitată la aceasta, deoarece aceasta era o celebrare.

62 Şi dincolo de ei era acest chip uriaş al unui peşte, cu sînge uman dedesubtul lui, pe altar, jertfă la acest zeu-peşte, o statuie total păgînă care nici nu poate vorbi, auzi, nici să respire. Dar ei—ei, în ignoranţa lor, ei se închinau acestui dumnezeu, gîndindu-se că el le-a dat victoria, o celebrare.

63 Şi apoi condus la aceşti stîlpi în podea, unde ei toţi puteau să vadă, marele eveniment era gata să aibe loc. Acolo erau multe distracţii, poate aşa cum ei obişnuiau să aibe, maimuţe; şi ei aveau gladiatori, şi cînd ei duielau, şi gladiatorii ziceau dacă victima (este pe podea) să fie omorîtă sau nu. Şi ei trebuiau să vadă vărsare de sînge. Şi toate—evenimentele au avut loc, iar acum lucrul principal a venit sus. Preliminariile s-au terminat. Iar evenimentul principal urma să-şi bată joc de Iehova, să-şi bată joc de Dumnezeul nostru, totul din cauză că slujitorul lui a căzut faţă de El.

64 Vedeţi, El este Dumnezeu, aceasta-i adevărat, dar noi sîntem slujitorii Lui şi noi avem însărcinarea noastră să o îndeplinim exact în felul în care El a spus să o îndeplinim.

65 Apoi noi aflăm, că în starea lor beţivă fără reverenţă în care ei erau, şi acum ei toţi s-au ridicat sus deoarece acolo era o mare tăcere, probabil că a sunat o trîmbiţă. Iar ei urmau să aibe evenimentul principal, la ceea ce ei celebrau, aducînd

înăuntru pe martorul lui Iehova; l-au adus acolo afară în mijlocul sălii, ca ei toţi să-şi poată bate joc de el, şi să facă sport din el.

66 Priviţi la el, umilit, frînt, un simbol al unei—al unei biserici căzute, dezbrăcată spiritual, zdrobită moral. Ce exemplu este acela despre stările de astăzi!

67 "Samson, acesta era Samson, Samson cel mare; astfel acesta era el, marea unealtă puternică a lui Dumnezeu?" Păi, mulţi Filisteni, eu mi-aş imagina, acei domnitori de război stînd acolo, privind acolo; păi, tocmai la amintirea numelui său, toată ţara tremura. Doar să zică "Samson," aceea era tot ce trebuia să faci, doar să menţionezi numele "Samson" şi fiecare a tremurat la numele lui, şi acum priveşte la el.

68 Voi ştiţi, obişnuia să fie că Numele de "Domnul Isus" avea o mare reverenţă, oamenii L-au onorat mult. Iar acei care L-au onorat puteau să scoată duhuri rele, prin El, şi puteau să facă natura să se supună poruncii lor, prin Numele Lui.

69 Dar eu cred că Samson aici, la ce eu vreau să-l aseamăn, este localul modern. . . sau nu localul, ci—condiţiile moderne a bisericii de astăzi. Aceasta este o paralelă perfectă. Biserica şi-a pierdut de mult respectul ei; nu pentru că Dumnezeu a părăsit biserica, ci biserica l-a părăsit pe Dumnezeu. Aceasta nu era din cauză că Dumnezeu l-a părăsit pe Samson, ci Samson l-a părăsit pe Dumnezeu. Unde, noi s-ar cuveni să stăm într-o astfel de stare cum era biserica cînd Anania şi Safira au fost aduşi înaintea bisericii. Dar în loc de aceasta, noi ne-am compromis de mult timp cu lucrurile lumii şi le-am adus înăuntru, încît, astăzi, aceasta să fie numită o grămadă de holy-rollers, sau—sau doar o altă denominaţiune obişnuită, doar vreo biserică. Acolo nu este. . . Ea nu are, nu poartă demnitatea pe care ea ar trebui să o aibe.

70 Eu presupun, că aşa cum ei stăteau acolo, stînd în picioare, cînd evenimentul principal a avut loc. Şi să ne ducem doar în urmă acolo pentru cîteva minute. Şi eu mi-aş imagina, Filistenii, mulţi din acei mari războinici stînd acolo, cu femeile lor cu bijuterii fine, cu braţele în jurul lor, bînd un toast lui Dagon. "Trăiască, Dagon, tu eşti victorios peste Iehova! Noi le-am arătat ce putem face. Noi îi arătăm acestui tip, care a pretins aşa de mult, că acolo nu este nimic de El."

71 Aceasta este aproape starea bisericii de astăzi. Noi care avem cheile Împărăţiei în mîna noastră, cu fiecare dar spiritual pe care Dumnezeu l-a dat oamenilor, zace în biserică, de mult ne-am compromis cu—cu crezuri, şi aşa mai departe, pînă cînd noi am vînturat toată puterea lui Dumnezeu afară din ea, pînă cînd ea devine nimic mai mult decît o lojă.

72 Ca într-un eveniment recent, cînd un Mahomedan a stat lîngă cel mai de frunte evanghelist al nostru, şi el a zis, "Eu voi

aduce sus treizeci de oameni care sînt bolnavi şi împovăraţi, şi tu să vindeci cincisprezece din ei, iar eu voi vindeca cincisprezece din ei." Şi eu nu spun aceasta împotriva evanghelistului, sub nici o formă; dar evanghelistul a şters-o şi l-a lăsat pe om singur, fără un răspuns.

73 Ce o—o—o părăsire faţă de Dumnezeul nostru, căci Cuvîntul este Dumnezeu. Şi promisiunea Cuvîntului este o promisiune a lui Dumnezeu, "Aceste semne îi vor urma pe acei care cred."

74 Şi aceasta aproape că a venit la o altă provocare, sau o altă celebrare, cînd zeii păgîni pot vorbi către biserică, iar biserica stă neputincioasă, învinsă, dezbrăcată spiritual. Acum există ceva care a făcut asta, acelea erau grijurile lumii intrînd în biserică, şi ea nu are nimic mai mult decît orice lojă. Noi aflăm asta. Eu cred . . .

75 Eu nu ştiu ce aş fi făcut în cazul acela. Eu ar fi trebuit să aştept să văd ce a spus Dumnezeu. Dar eu cred că m-aş fi simţit ca şi copiii Evrei, "Dumnezeul nostru este în stare să ne izbăvească din aceasta! Dar, oricum, noi niciodată nu ne vom apleca la chipul tău, fie că El o va face sau nu."

76 Dar noi ne-am pierdut curajul; aceea este ce a făcut Samson, şi-a pierdut puterea. Biserica şi-a pierdut influenţa mărturisirii ei, că ea este un—un Trup viu, mişcător, al lui Cristos. Ea a acceptat dogme, le-a amestecat înăuntru cu crezurile lor, pînă cînd Cuvîntul nu mai are întîietatea. Aşa cum Isus a spus către biserica aceea neajutorată la care El a venit, "Voi aţi luat Poruncile lui Dumnezeu, şi, cu tradiţiile voastre, voi Le-aţi făcut fără efect. Aţi făcut Poruncile lui Dumnezeu fără un efect, prin tradiţiile voastre, nesocotindu-Le."

77 Cu un timp în urmă, într-o şcoală. A existat un om bun din New York aici care a venit acasă la mine, şi el a zis către mine . . . El era un frate Baptist, şi el a spus către mine, "Frate Branham, eu sînt un—un Baptist." Şi eu l-am primit să vină înăuntru şi să şadă jos, el şi un alt frate. Şi am discutat, pentru, mai mult. Şi după un timp, el a zis, "Cînd eu eram un băieţaş, am fost chemat la slujbă." El a zis, "Mama mea bătrînă scumpă a spălat cu scîndura de spălat, să mă trimită la şcoală." Şi a zis, "În ziua în care cînd eu urma să primesc diploma mea de Licenţă în Arte, diploma mea B.A.," a zis el, "M-am gîndit căci cu siguranţă Cristos va fi în aceea, dar," a zis, "El nu a fost." A zis, "Cînd eu mi-am primit diploma de doctor, atunci m-am gîndit, 'Cristos va fi în aceea,' dar El nu a fost." Şi cînd mi-am obţinut L.L.D., Doctor în Literatură, şi aşa mai departe." Şi a zis, "Eu am obţinut suficiente diplome şi diplome de onoare încît aş fi putut să vă tencuiesc peretele cu ele, şi unde este Cristos în toate acestea?" El a zis, "Eu încă Îl caut." A zis, "Eu vreau să-ţi pun o întrebare." A zis, "Au fost învăţătorii greşiţi?"

78 Am zis, “Fratele meu,” Iudeu de la început, am zis, “Eu nu sînt în nici o poziţie, cu o—o—o educaţie de şapte clase, să spun că învăţătorii sînt greşiţi. Eu—eu—eu nu aş putea să spun aceasta. Eu—eu nu mă simt calificat să condamn pe nimeni. Dar eu voi spune asta, că eu L-am aflat, şi El nu a fost în aceea.”

79 Şi el a zis, “Am auzit că tu ai fost un Baptist.”

Am zis, “Asta-i adevărat.”

80 Şi el a zis, “Acum eu înţeleg că te-ai făcut Penticostal.”

81 Eu am zis, “Nu. Eu doar am primit Binecuvîntarea penticostală, vezi, nu denominaţiunea Penticostală. Binecuvîntarea penticostală!”

82 Şi el a zis, “Păi,” el a zis, “Eu am—eu am fost la adunarea lor. Şi i-am văzut dînd cu piciorul peste scaune, şi aruncînd o carte prin fereastră.” Şi el a zis, “Tu nu puteai numi aceea comportarea binecuvîntatului Duh Sfînt.”

Am zis, “Eu încă nu sînt în stare să judec pe Dumnezeu.”

83 Şi el a zis, “Păi,” a zis, “ar fi ce este. . . Ce-i face pe ei să facă aceea?”

84 Am zis, “În călătoria mea, eu găsesc două clase de oameni.” Şi am zis, “Una din ele sînt fundamentalişti, poziţional ei ştiu prin mecanică, că ei trebuie să fie fii şi fiice ale lui Dumnezeu.” Şi am zis, “Următoarea eu o găsesc că sînt Penticostalii, acei cu botezul Duhului Sfînt.” Dar am zis, “Fundamentaliştii poziţional ei ştiu unde sînt, dar ei nu au vreo credinţă în Cuvînt. Şi Penticostalii au multă credinţă, dar ei nu ştiu cine sînt.” Şi am zis, “Aceasta este ca un om care avea bani în bancă, dar nu putea să scrie un cec; iar unul putea să scrie un cec; dar nu avea bani în bancă. Dacă ai putea măcar să-i aduci împreună!”

El a zis, “Păi, ce-i face să acţioneze în felul acesta?”

85 Am zis, “Aceasta este o lăsare în jos a aburului.” Am zis, “Acum, Eu nu cred că aceea ar trebui să fie necesar,” am zis, “dar ei—ei trebuie să dea ventilare pe undeva.” Şi am spus, “Acum dacă ei ar lua doar tot aburul acela şi ar şti cum să-l dirijeze fundamental, în Cuvînt, marele regim al lui Dumnezeu ar începe să se mişte înainte.”

86 Acolo este unde Satan a intrat înăuntru, ca să-l facă tot mecanică şi fără dinamică. Aceea este toată dinamică şi fără mecanică. Vedeţi, noi trebuie să le punem împreună. Noi avem puterea Duhului Sfînt, dar noi trebuie să venim înapoi cu Cuvîntul ca să alimentăm această maşină. Noi nu o putem alimenta cu crez. Aceasta nu-l va arde; va înăbuşi coşurile, şi aceasta nu-l va arde. Ea a fost făcută pentru Cuvîntul lui Dumnezeu. “Omul nu va trăi numai cu pîine, ci prin fiecare Cuvînt,” nu doar o parte din El, “fiecare Cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu.”

87 Astfel aici stăm noi, o biserică însărcinată cu ultima însărcinare, ultimul lucru pe care Isus l-a spus către biserica Lui, ultima însărcinare dată, "Mergeţi voi în toată lumea, şi faceţi ucenici din toate neamurile. Cel care crede şi este botezat va fi mîntuit; cel ce nu crede va fi osîndit. Şi. . . " *Şi* este o conjuncţie, ca să lege propoziţia voastră împreună. "Şi aceste semne vor urma pe acei ce cred: În Numele Meu ei vor scoate draci; ei vor vorbi în limbi noi; dacă ei vor lua în mînă şerpi sau vor bea lucruri de moarte, nu-i v-a vătăma; dacă ei îşi pun mîinile peste bolnavi, ei se vor însănătoşa."

88 Astfel de ce să trebuiască să stăm noi în prezenţa vreunui dumnezeu păgîn şi să luăm o înfrîngere? Noi stăm din nou ca Samson, dezbrăcaţi spiritual, zdrobiţi moral, bisericile noastre. Ce s-a întîmplat, ei—ei obişnuiau să fie bărbaţi şi femei onorabili, iar astăzi voi—voi. . . aceasta este îngrozitor. Acum să ne uităm doar cîteva minute la cîteva gînduri care au trecut peste acestea. Astfel acolo stătea Samson, şi, scuzaţi-mă, aici este el din nou astăzi, din nou dezbrăcat moral, spiritual. Şi acesta este de asemenea un simbol al unei naţiuni căzute. Dar noi vorbim despre biserică, deoarece Samson era slujitorul lui Dumnezeu, se presupunea a fi, iar biserica se presupune să fie slujitoarea lui Dumnezeu pe pămînt.

89 Mulţi războinici mari stînd acolo, s-au trezit pentru un moment, aşa cum lichiorurile curgeau jos de pe a lor. . . probabil armurile lor şi platoşele lor, şi braţele lor în jurul reginelor lor frumoase cu bijuterii, aşa cum ei priveau înspre acolo, şi mulţi dintre ei priveau la această privelişte. Un băieţel ţinînd acest om voluminos, şi fără ochi în orbitele lui; ei au fost arşi afară.

90 Aceasta este ce face vrăjmaşul. Primul lucru, cînd el vă apucă, el face cum i-a făcut lui Samson. El vă închide ochii de la Lumina Evangheliei. Acum el nu poate vedea, ochii lui sînt duşi. Şi de mult şi-a pierdut biserica vederea ei spirituală, că Isus Cristos este acelaşi ieri, azi, şi în veci, şi fiecare promisiune este adevărată.

91 Şi aşa cum ei stau acolo acum, fără ochi, o privelişte ridicolă, o dizgraţie stînd sub zeul-peşte, un captiv tocmai al naţiunii pe care Dumnezeu l-a crescut să o distrugă.

92 Acum eu voi veni acasă doar într-un minut. Şi aici sînt oamenii noştri Penticostali care, cu cincizeci de ani în urmă, au părăsit acel gunoi al denominaţiunii, Dumnezeu ne-a chemat afară să fim un popor separat. Iar noi stăm, astăzi, doar duzine de organizaţii, diferite, şi Penticostalii toţi se luptă unul cu celălalt. Tocmai lucrul pe care Dumnezeu ne-a chemat afară să-l învingem, acela ne-a învins. Dacă unul merge la *această* denominaţiune, şi are un miting, restul dintre ei nu vor să coopereze. Doar din cînd în cînd voi puteţi găsi una. Aceasta-i

adevărat. Şi denominaţiunea a fost întotdeauna un blestem în privirea lui Dumnezeu. Ea niciodată nu a fost; Dumnezeu nu a făcut-o niciodată. Acela nu a fost niciodată planul Lui.

93 Dumnezeu nu-şi poate schimba programul Lui. Dumnezeu lucrează cu indivizi. Acolo erau milioane în zilele lui Noe, dar Noe a fost cel uns. Acolo erau milioane în zilele lui Ilie, nu Elisei şi Ilie în acelaşi timp. Înainte în jos, în fiecare generaţie! Acolo erau două milioane şi jumătate în Egipt; Moise a mers jos. Vedeţi? Acolo erau milioane în zilele lui Isus. Chiar cînd Ioan marele profet s-a ridicat, cînd el l-a văzut pe acest mare Cel Puternic venind înainte, el a zis, "Eu trebuie să descresc acum, lucrarea mea s-a terminat; iar El va creşte, Dumnezeu." El i-a îndreptat spre Miel.

94 Dar, vedeţi, aceea a mers înainte pentru trei sute de ani, pînă la Consiliul Niceea, iar apoi noi trebuia să avem o organizaţie. Apoi de atunci înainte, aceea a căzut. Şi de fiecare dată cînd un mesaj a venit înainte, şi ei l-au organizat, acesta moare spiritual şi nu mai vine înapoi din nou. Astfel acesta este un lucru blestemat, pentru biserica lui Dumnezeu, ca omul să-şi pună mîna pe mişcarea Duhului. Întotdeauna.

95 Apoi ei îi duce acolo afară şi obţin slujitori de seminare, şi ei îşi freacă umerii cu lumea, şi aşa mai departe. Primul lucru pe care-l ştiţi, ei fac femeile să acţioneze ca lumea, bărbaţii. Primul lucru care-l ştiţi, politicile şi episcopii, şi ei vor un pai în pălăria lor, şi ei taie şi împing, şi se ceartă şi se luptă, pînă cînd Duhul lui Dumnezeu este complet întristat.

96 Unii dintre ei îşi amintesc că l-au văzut pe Samson cînd ungerea era peste el. Stînd într-un cîmp, cu o mie de Filisteni întinşi în jurul lui, cu nimic în mîna lui decît un os de falcă veche fragilă de măgar, cu care el a bătut prin căşti de bronz groase de un ţol, lovind Filistenii pe o parte şi pe alta, cînd Duhul Domnului era peste el. Iar mulţi dintre ei s-au refugiat la stînci. Şi el stătea acolo, zicînd, "Dacă voi vreţi ceva, veniţi afară!" Unii dintre ei îşi amintesc că au văzut aceasta.

97 Unii din ei ar fi putut să şoptească dincolo, şi au zis, "Îţi aminteşti tu în Gaza în noaptea aceea, cînd s-a strigat de departe că duşmanul nostru era în cetate? Şi noi am luat armata, noi am încuiat porţile. Şi porţile, cîntăreau poate şase sau şapte tone, acele porţi mari de bronz, unde patru sau cinci care întregi puteau să intre înăuntru alături, o armată mişcîndu-se în cetate. Şi noi am luat armata, cu suliţele şi săbiile noastre, şi am stat şi am zis, 'acum noi l-am prins.' Şi cînd ne-am trezit!" El doar a păşit drept în jos prin ei, azvîrlindu-i în dreapta şi stînga; a luat poarta şi a smuls una jos, şi a smuls-o pe cealaltă, şi a pus-o pe umerii lui, şi a păşit sus pe munte şi s-a aşezat jos. Aceea era cînd Duhul Domnului era peste el. Într-o zi . . .

98 Unii dintre ei şi-ar fi putut aminti cînd ei au văzut un leu răcnind împotriva lui, care l-ar fi omorît într-o secundă.

99 Dacă oricine ştie cum, cît de repede te poate omorî un leu. Şi cu o năpustire şi un răcnet mare, într-o fracţiune de secundă ei omoară un—un animal sălbatic de două tone sau un bivol; doar cu una din labele acelea, îi rupe gîtul în *acest* fel, sau îl muşcă în *acest* fel, şi el este dus. Nici măcar nu azvîrle o copită, îi omoară aşa instantaneu.

100 Şi aici acest om păşind înainte, şi un leu a răcnit, şi el era neajutorat, nici măcar un os de falcă de măgar în mîna lui. Dar Biblia a zis, "Duhul Domnului a venit peste el," şi el l-a înşfăcat pe leu şi l-a sfîşiat.

101 Dar acum el stă, neputincios, cu totul dezbrăcat de putere. Acesta este acelaşi lucru acum, biserica stă în acelaşi fel. Unde, odată biserica obişnuia să scoată draci. Biserica obişnuia să învieze morţii. Biserica obişnuia să facă lucrurile pe care le-a făcut Isus. Păcatul nu putea locui printre ei, Duhul Sfînt venea înăuntru şi îl condamna. Dacă un om a făcut ceva în secret, şi a aparţinut la acest grup Creştin; îndată ce el a venit înăuntru, Duhul Sfînt i-a descoperit păcatul. El sau s-a pocăit sau a pierit. Dar, voi vedeţi, noi nu mai avem aceasta.

102 Şi ei nu vor mai primi aceasta. Şi cînd acesta vine, ei încearcă să-l numească un "duh rău," ca ei să poată primi cu atît mai multă condamnare. Ceva trebuie să-i condamne.

103 Observaţi, dezbrăcat de putere, ce trebuie că i-a trecut prin mintea acelui om? Odată acel fel de războinic, şi acum un băieţel trebuie să-l conducă în jur. De ce? El este orb. El nu poate vedea. El nu are nimic cu ce să vadă.

104 Dumnezeu, să aibe milă de noi! Biserica este aşa de denominată şi aşa de îndepărtată, încît diavolul le-a scos afară vederea ochilor, vederea spirituală că *Acesta* este Cuvîntul lui Dumnezeu. Nu un crez; Acesta este Cuvîntul! Şi Dumnezeu are îndatorirea să—să producă tot ceea ce El a promis în această Biblie. Ei zic, "Noi, noi credem . . . " Voi nu aveţi nici o credinţă să vină, dacă aceasta este contrară cu Acesta. Gîndul lui Cristos în voi, voi credeţi lucrurile pe care le-a scris Cristos, deoarece *Acesta* este Cristos, Cuvîntul. Dar priviţi la stare, priviţi la paralelă, cînd noi vedem aceea.

105 Ce trebuie că i-a trecut prin minte? Să vedem ce i-a trecut prin minte.

106 Noi vedem ce a trecut prin mintea domnilor de război, de frica pe care ei au avut-o odată doar de numele lui. Lor le era teamă să facă ceva. Ei doar menţionau pe Samson, asta-i tot, şi fiecare era dus. Dar acum acolo este el, stînd, o victimă sub Dagon, zeul-peşte. Un Iudeu care a dispreţuit idolii, a stat o victimă sub unul (de ce?) deoarece el a părăsit pe Dumnezeu. Samson stînd acolo, fără îndoială . . . Să—să—să cercetăm

gîndul lui doar pentru trei sau patru minute. El trebuie că s-a gîndit la toate victoriile pe care le-a avut. Acolo stă el, ceea ce a făcut el. Cum Domnul l-a binecuvîntat, şi cum că el odată era un mare om atît timp cît el era în Împărăţia lui Dumnezeu, păstrînd promisiunea lui Dumnezeu!

107 Vedeţi, el a eşuat, şi a scăpat de promisiune. Acela este acelaşi lucru pe care l-a făcut biserica, a scăpat de promisiuni. "Oh, bine, aceasta-i, noi vom scrie propriul nostru catechism micuţ, *acesta*, voi vedeţi." *Acesta* este El, Cuvîntul!

108 Acum, observaţi, el s-a gîndit la toate victoriile lui. Şi apoi aceasta trebuie că i-a trecut prin mintea lui, şi cum că el a părăsit pe poporul lui Dumnezeu.

109 Aceasta trebuia să fie o ruşine, pentru un predicator care va şedea şi va citi această Biblie apoi să meargă afară în faţa poporului său, lumea este plină de Loţi. Biblia a spus că, "păcatul din Sodoma i-a supărat sufletul lui neprihănit," dar el nu a avut curajul să se ridice şi să mustre păcatul acela. Şi există mulţi oameni astăzi . . .

110 Şi eu spun asta cu reverenţă, numai cu—cu dragoste, însă doar să spun Adevărul. Noi am putea să nu ne mai întîlnim din nou.

111 Există mulţi oameni care citesc aceeaşi Biblie pe care o citim noi; şade în biroul lui, pregătindu-şi mesajul, şi dă peste aceste Adevăruri ale lui Dumnezeu, şi trebuie să le ocolească. Lui i-ar fi teamă să predice împotriva femeilor care-şi taie părul. Organizaţia lui l-ar da afară. Despre acelea care poartă haine imorale şi comit curvie spirituală. Şi despre bărbaţii care—care iau o băutură sociabilă la Crăciun, şi—şi merge afară şi are un pic de haz curat American, spune glume murdare, şi încă deţine funcţia de diacon. Ei ştiu că acele lucruri sînt greşite, dar ei sînt aşa cum era în zilele lui Lot. Noi sîntem din nou la acel loc păcătos. Vedeţi?

112 Oh, cum trebuie că i s-a amintit lui Samson, de către Duhul Sfînt, căci cum a părăsit el pe poporul lui Dumnezeu, şi l-a părăsit pe Dumnezeu însuşi. Acum el este un prizonier tocmai al lucrului pentru care Dumnezeu l-a ridicat şi i-a dat putere să-l distrugă.

113 Şi cu dragoste şi cu . . .Eu sînt un membru, eu sînt în Aceasta cu voi; nu un membru al unei—unei organizaţii, ferească Dumnezeu. Dar eu sînt un membru, prin har, în Trupul lui Cristos. Eu sînt fratele vostru. Eu nu am motive egoiste, motivul meu să realizez ceva personal. Eu sînt numai zelos pentru Domnul Dumnezeu, şi eu spun asta cu—cu toată inima mea. Tocmai lucrul din care voi aţi fost chemaţi afară, voi v-aţi dus din nou înapoi în el. Şi aşa cum Biblia a zis, "Aşa cum scroafa se duce la mocirla ei, şi cîinele se întoarce la vărsătura lui!" Şi dacă vărsătura l-a făcut pe cîine bolnav, în

primul rînd, nu-l va face pe el mai bolnav a doua oară? Şi dacă organizaţia şi crezurile care i-a adus pe oameni aşa de legaţi, şi Dumnezeu v-a chemat afară să fiţi un popor liber, iar voi v-aţi întors drept înapoi şi aţi făcut acelaşi lucru, aceasta va, acesta este un păcat mai mare.

114 Acum ei îl aveau pe el să facă trucuri să-i distreze. Şi acela este cam felul în care au ajuns, în loc de un Duh Sfînt.

115 Atunci cînd cineva se ridică şi devine arogant, Duhul Sfînt este obligat faţă de Dumnezeu, să închidă lucrul acela. Eu i-am văzut cărîndu-i de la adunare, paralizaţi, orbiţi, muţi, şi chiar să moară chiar în adunări, şi să cadă morţi în timp ce ei încearcă să mustre Aceasta. Dumnezeu din Cer ştie că aceasta este adevărat. Mulţi dintre voi aţi fost în alte adunări şi aţi fost martori la acelaşi lucru.

116 Acolo ar trebui să fie o Putere sfîntă să înconjoare, şi în biserică, care să-i facă pe demoni să fugă. În loc de asta, aceasta a devenit un obiect de batjocură. Ce este aceasta? Mecanica în locul dinamicii.

Acum el face trucuri.

117 Ce a cauzat aceasta, care era cauza căderii lui Samson? El a lăsat ca o femeie să-l ademenească de la promisiunea lui Dumnezeu. Aceasta-i exact. Noi toţi ştim asta. El avea şapte bucle. Şi el era născut, calea naşterii lui, era să fie un Nazarinean, un om ciudat, pentru Domnul. Dar, voi vedeţi, el a lăsat ca această femeie să-l ademenească pînă cînd ea i-a ras jos ciudăţenia lui.

118 Şi acela este acelaşi lucru care i s-a întîmplat bisericii. Voi sînteţi născuţi un popor deosebit, o naţiune sfîntă, o preoţie regală. Dar ce s-a întîmplat? Voi aţi permis ca lumea să vă radă toată deosebirea voastră pînă cînd voi aţi devenit unul din ei. Voi trebuia să aveţi o denominaţiune întocmai cum aveau ei. Voi trebuia să-i întreceţi în strălucire pe Baptişti sau pe Metodişti, unul. Şi acum Adunarienii încearcă să-i întreacă în strălucire pe cei Uniţi, şi cei Uniţi întrec în strălucire pe Adunarieni, Biserica lui Dumnezeu de *aici* de afară, şi, oh, doamne, înainte şi înainte, treizeci sau patruzeci de organizaţii diferite. Vedeţi, ca şi cîinele care se întoarce la vărsătura lui, acelaşi lucru.

119 Observaţi, acelaşi lucru s-a făcut aşa cum a fost atunci, au lăsat pe Izabela, "mama curvelor," Apocalipsa 17. Amintiţi-vă, ea era numită o curvă, aceea este o—o femeie care este imorală. Şi femeia întotdeauna este o reprezentantă . . . Biserica este reprezentată printr-o femeie. Deoarece, Cristos, cea după care El vine este o Mireasă. Iar ea era "mama curvelor." Ce este o femeie imorală? Acum, acela nu putea să fie bărbat, deoarece ele erau "curve," vedeţi. Aceasta este o femeie care ar trăi nedevotată faţă de bărbatul ei. Şi ea pretinde că ea este mama tuturor bisericilor, şi ea este.

120 Şi ce a făcut-o pe ea o curvă? Este deoarece ea a comis preacurvie spirituală. Ea a adoptat crezuri în loc de Cuvîntul Soţului ei. În loc să devină una devotată regulei, pereche la soţul ei, ea a luat o altă carte, de crezuri. Şi ce era ea? Mama curvelor care a făcut acelaşi lucru. Acum voi nu aveţi nevoie de mai multă explicaţie pentru aceea, vedeţi. Voi vedeţi unde este aceea. Ce era aceasta? Organizaţia, îndepărtîndu-se de la Cuvînt.

121 Observaţi acum ce i-a făcut Dalila lui Samson cînd ea a continuat să-l drăgostească. "Oh, tu eşti un om mare. Tu eşti puternic. Dar, să nu mă înşeli, spune-mi unde stă puterea ta." Şi ea l-a iubit, şi ea a făcut dragoste cu el pînă cînd în final el a cedat. Şi ce au făcut ei? Primul lucru pe care ea l-a făcut, ea i-a luat secretul de la el.

122 Păi, acela este acelaşi lucru care s-a întîmplat (iar voi cititorii şi studenţii Bibliei) la Consiliul Niceea. Cărarea veche a cincizecimii a vrut să rămînă cu Cuvîntul. Iar ei au adoptat ceva idei păgîne prin Constantin şi ceilalţi, şi au adus. . . Aşa cum Ahab s-a căsătorit cu Izabela şi a adus înăuntru idolatrie în Israel, aşa s-a căsătorit biserica în Romanism şi a adus înăuntru idolatrie, chiar drept înapoi în biserică din nou.

123 Acum voi aveţi o grămăjoară de curve, pe aceleaşi principii, şi priviţi ce are loc acum. Mama drăgosteşte, şi din nou ea o să vă radă toate drepturile voastre de la voi. Dumnezeu să ne ajute ca noi niciodată să nu renunţăm la Acesta; aceasta este acest Cuvînt sau moarte! Consiliul Bisericilor, punîndu-se împreună şi unindu-se în părtăşie în jurul Romei, întocmai ceea ce a spus Biblia că va face.

124 În 1933, Duhul Sfînt a venit într-o dimineaţă şi mi-a spus şapte lucruri care vor avea loc înainte ca această naţiune să fie nimicită. Una din ele este aceea. Aceasta este pe o hîrtie veche acolo la biserică, mulţi s-au uitat la ea. Cum că noi vom merge la război cu Hitler şi ei vor. . . Cum Germania se va fortifica şi va construi o Linie Maginot, sau Linia Siegfried, eu cred că era aceea, cu unsprezece ani înainte de a se gîndi măcar la aceasta. Şi cum că automobilele se vor modela constant ca ouăle. Şi cum că ei vor permite femeilor să voteze, şi, în a face astfel, ei vor alege pe Preşedintele care nu trebuia. Şi în aceasta va fi o femeie care se va ridica şi care va guverna Statele Unite; nu o femeie de fapt, ci o biserică. Apoi eu am văzut-o cu nimic altceva decît cenuşă. Aceasta urmează să se întîmple.

125 Cinci din acele lucruri s-au împlinit exact perfect. Cum Mussolini se va ridica şi va merge în Etiopia, şi va cădea la paşii lui; şi el va fi dat la popor, în ruşine, cu o femeie. Mulţi, mulţi ani înainte ca aceasta să se întîmple perfect la punct. Şi aceasta niciodată nu a dat greş, şi aceasta nu va da greş, deoarece aceasta este AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Şi aceasta nu este contrar cu această Biblie. Aceasta trebuie să fie.

126 Acum ea face dragoste la fiicele ei, peţindu-le drept înapoi acasă din nou. Fără înţelegere spirituală, despoiată, aceasta este o oază pentru ea. Ei spun, "Oh, ce lucru măreţ este acesta." Oh, doamne! Şi oameni Penticostali şezînd în consiliu la Roma, şi trimit scrisori în jur, că, "Acesta a fost cel mai spiritual timp pe care l-au văzut ei vreodată." Cum ar putea un om născut din nou să-şi întrerupă secretul lui, să întrerupă Cuvîntul, şi ei trăiesc prin crez? Aceea este exact ceea ce a făcut Dalila astăzi, tăind jos Cuvîntul şi voi trăiţi prin crez.

127 Acum priviţi la învingere, astăzi, de la ce ar fi aceasta. Lucrători, în loc de lucrători chemaţi de Dumnezeu pentru grupul nostru Penticostal, tu aproape că trebuie—trebuie să ai o diplomă de doctor înainte ca tu să poţi ajunge la amvon. Vedeţi? Aceasta-i adevărat. Primul lucru, tu trebuie să ai un carnet de părtăşie. Şi dacă tu. . .Şi acum în marile noastre denominaţiuni de Penticostali, înainte ca ei să trimită un misionar, ei trebuie să-l ducă înaintea unui psihiatru să vadă dacă el trece examenul mintal. Păi, acela nu este Prezbiterian, acela—acela este Penticostal. Vedeţi? Acum asta este adevărat. Acum, eu nu aş spune aceasta dacă nu aş putea să o susţin. Vedeţi, vedeţi? Corect. Spuneţi-mi dacă aceea este calificarea unui predicator.

128 Biblia a zis, că ei niciodată nu s-au dus înaintea unui psihiatru, "Ci ei au aşteptat în cetatea Ierusalimului, pînă cînd ei au fost umpluţi cu Putere de Sus." Unii din ei nu-şi puteau scrie numele. Cu cîteva zile mai tîrziu, unul a trecut prin poarta numită Frumoasă, şi El niciodată nu a fost înaintea unui psihiatru. El nu avea carnetul Lui de părtăşie, dar el a zis, "Ceea ce Eu am!" Eu încă nu am văzut niciodată un carnet de părtăşie să producă asta.

129 Ce sîntem noi? Noi sîntem dezbrăcaţi, ruşinaţi în Prezenţa Duhului Sfînt. Ea este într-adevăr plină de murdărie. Ce a spus profetul în Doi Timotei 3, "Ei vor fi încăpăţînaţi, îngîmfaţi, iubitori mai mult de plăceri decît iubitori de Dumnezeu." Obişnuia să fie rău pentru ca femeile noastre Penticostale să meargă în costume de baie, şi baie mixtă. Aceasta nu mai este, vedeţi. Nu, nu, întocmai ca lumea, întocmai la fel. Toate aceste lucruri, vedeţi, lumeşti. Tot ce este în lume, ei doar au adus înăuntru, şi predicatorii s-au ridicat şi au permis soţiilor lor să facă aceasta. Şi ei au făcut tot felul de treburi de acestea, şi această generaţie creşte înainte, şi apoi următoarea vine înainte. Doar. . .Oh, doamne!

130 Samson a stat, gîndindu-se la marile lui victorii. Să privim înapoi şi să vedem măreţele victorii timpurii ale Penticostalilor. Voi nu trebuie să priviţi direct înapoi cu două mii de ani în urmă, doar priviţi înapoi cu cincizeci de ani în urmă. Şi, amintiţi-vă, biserica Romano Catolică era întîi biserica penticostală. Şi ei zic că, "Biserica a fost născută, şi că

biserica Romană a fost născută la Niceea, Roma." Eu vreau Scriptură pentru aceea. Prima biserică nu a început la Niceea, Roma. Prima biserică a început în Ierusalim în Ziua Cincizecimii. Oh, o victimă a tuturor erorilor! Oh!

131 Atunci cînd el şi-a dat seama unde stă, cînd şi-a dat seama ce o să se întîmple.

132 Aşa cum am spus, eu s-ar putea să nu vă mai văd din nou. Eu nu ştiu. Acesta ar putea să fie ultimul meu Mesaj către voi. Eu poate, dacă eu. . . dacă Domnul permite, şi eu vin înapoi anul viitor, noi nu vom fi toţi aici. Aha. Unii din noi vor fi duşi. Şi de fiecare dată, eu trebuie să vorbesc de parcă aceasta ar fi ultima noastră dată; deoarece aceasta este, unii din noi. Aceasta ar putea fi ultima mea dată.

133 Ce stare este aceasta, o eroare! Şi dacă noi măcar ne-am opri cum a făcut Samson, şi să ne gîndim doar un moment la ceea ce ar trebui noi să fim, prin Biblia lui Dumnezeu. Nu ceva mare măreţ, nu mergînd, ţinînd pasul cu ai lui Jones; ci un grup mic de oameni umili, reverenţi, umpluţi cu Duhul. Nu strălucind; luminos. Hollywoodul străluceşte; Evanghelia luminează. Vedeţi, noi vrem ceva strălucitor, cele mai mari biserici pe care le-am avut vreodată. Ar fi mai bine de noi, dacă stăteam jos pe alee, într-o magazie, şi să avem Duhul lui Dumnezeu iarăşi înapoi peste noi. Aceasta-i adevărat. Observaţi.

134 Şi aşa cum el stătea acolo şi şi-a dat seama, şi părul lui a început să-i crească din nou; dar el nu putea să fie efectiv, deoarece el nu mai avea ochi. Şi el a strigat, "Doamne, răzbună-mi ochii. Ei mi-au scos ochii."

135 Ei sînt, astăzi eu aş putea spune, crezurile! "Ei m-au trimis la un seminar. Şi chemarea care a fost în inima mea, a Dumnezeului celui viu, ei au bătut aceea toată afară din mine, zicînd, 'Lucrurile acelea erau pentru o altă epocă.'"

136 "Răzbună-mi ochii!" Ce se gîndea Samson? "Acolo era o posibilitate, probabil. Iehova este plin de dragoste, şi ar putea să fie posibil ca El să mă audă."

137 Oh, eu doresc să fi putut să-l fac pe Samson să se trezească la asta în seara aceasta, există o posibilitate! El este plin de dragoste, iertînd fărădelegile poporului Său, din generaţie în generaţie, arătînd milă la mii care-L iubesc şi ţin Porunca Lui.

138 "Există o posibilitate," se gîndea Samson, "dacă aş putea măcar să-mi răzbun ochii. Eu nu mai pot vedea lucrurile acelea. Ele nu se întîmplă."

139 Noi nu putem vedea marele Duh Sfînt, în organizaţiile noastre mari, mişcîndu-se aşa cum El a făcut-o la început. Aceasta s-a dus. Vedeţi, aceasta nu este acolo. Aceasta este oarbă, şi nu o ştie. Isus a spus că va fi în felul acela, această

Epocă a Bisericii Laodicea. "'Bogată,' zice, 'eu sînt bogată, şi crescută în bunuri, şi nu am nevoie de nimic.' Şi nu ştii că tu eşti goală, oarbă, mizerabilă, şi săracă, şi nu o ştii!" Vedeţi, nu o ştie!

140 Păi, noi aveam o lozincă, "1944, mai mult cu un milion," o anumită organizaţie. Şi deşi slujba de oameni mari, ei aveau cu un milion mai mulţi ce? Aderenţi. Aceasta-i corect.

141 El ştia că exista o posibilitate, dar treaba despre aceasta este, astăzi, că oamenii nu par să vină conştienţi că există o posibilitate. Ei sînt satisfăcuţi să meargă drept înainte în jos pe vechea tendinţă pe care ei merg. Vedeţi, să nu faceţi asta. Credeţi pe Dumnezeu! Aveţi credinţă în El.

142 Acum ei zic, oh, ei, "Noi vom sta strîns." Asta-i adevărat. "Noi batem din palme, şi—şi fiecare lucru, şi strigăm." Dar voi eraţi toţi în navigaţie şi fără ancoră. Vedeţi?

143 Cum puteţi voi bate din palme şi să strigaţi, şi să negaţi Cuvîntul ca fiind Adevărul? Cum puteţi bate din palme şi să strigaţi, şi Duhul Sfînt să umble printre voi, şi apoi voi ziceţi, "Oh, aceasta este o telepatie. Aceasta este—aceasta este ceva, aceasta doar nu se merită"? Vedeţi? Vedeţi?

144 Noi avem mari adunări, strălucire, zorzoane lumeşti, mari mitinguri, şi ce obţinem noi? Mai mulţi membri. Biserica Penticostală, cu trei ani în urmă, au pus mai mulţi membri în ea decît toate celelalte biserici împreună. Aceea a fost în *Our Sunday Visitor*, ziarul Catolic. The *Sunday Visitor* a zis că ei au avut un milion de convertiţi la Catolicism în anul acela, şi au zis, "Penticostalii au avut un milion cinci sute de mii." Da. Da, domnule.

145 Tot felul de burse, oameni învăţaţi să vorbească, în şcoli, şi îşi spun discursurile lor, intelectual, paiaţe de Hollywood, scuzaţi expresia, predicînd la o grămadă de aşa numiţi nepoţi Penticostali!

146 Dumnezeu nu are nepoţi. Ei vin înăuntru. Bătrînii tatăl şi mama penticostali, sub o experienţă, v-au adus înăuntru; şi voi doar aţi venit în biserică şi aţi şezut acolo, şi automat voi eraţi un penticostal? El nu are nepoţi. El are numai fii şi fiice. Nu există nepoţi. Voi trebuie să plătiţi acelaşi preţ şi să obţineţi acelaşi Duh Sfînt pe care ei l-au obţinut. Voi trebuie să fiţi un fiu şi o fiică, nu un nepot şi o nepoată. El nu este un bunic bătrîn cu mers nesigur, moale, şi lasă pe copiii lui să le meargă cu orice, binecuvîntînd inima lor mică. El este Dumnezeu, Cel Etern! Asta-i adevărat, fii şi fiice!

147 Noi încă avem volumul mare cum l-a avut Samson. El a stat acolo cu toată puterea lui. El a stat acolo tot aşa de mare cît a fost el vreodată. Şi noi stăm mai mari decît cum am fost, dar noi sîntem dezbrăcaţi de putere. Samson încă avea muşchii

vînjoşi, el încă avea fiecare parte fizică pe care a avut-o, dar Duhul Domnului nu a mai venit peste el. Noi stăm, un efectiv de un milion, mai tari decît eram, dar unde este Domnul. Aşa cum a spus Îngerul în urmă acolo în zilele lui Ghedeon, El a zis, "Dacă unde şi dacă există încă Dumnezeu, unde sînt minunile Lui? Unde sînt lucrurile pe care El trebuie să le facă? Unde se dovedeşte El pe Sine, că El este viu, şi acelaşi ieri, azi, şi în veci?" Asta sîntem noi.

148 Observaţi, Samson s-a rugat corect. Samson s-a rugat, "Doamne, lasă-mă să mor cu duşmanul," cînd el şi-a dat seama ce se întîmpla în jurul lui. Ochii lui erau duşi. Tăria lui era dusă. Părtăşia lui era dusă. Dar exista o posibilitate că o adunare de rugăciune ar putea să o scînteieze din nou. Vedeţi? Atunci el s-a rugat corect, "Lasă-mă să mor cu duşmanul."

149 Voi trebuie să muriţi cu duşmanul vostru. Asta-i corect. Voi trebuie să muriţi faţă de duşmanul care v-a adus în această stare. Asta-i adevărat.

150 Samson vroia să plătească preţul să primească puterea lui Dumnezeu din nou peste el. El a văzut pentru ce a fost el crescut să facă. Nu să fie o paiaţă; ci să fie un slujitor, să se aibe pe sine aşa încît puterea lui Dumnezeu să poată să curgă prin el.

151 Noi stăm, cu milioanele mai tari decît cum eram, dar puterea . . . [Porţiune goală pe bandă—Ed.] . . . scop.

152 Chiar Isus a zis, "Cum era în zilele lui Noe, în care opt suflete au fost mîntuite prin apă, tot aşa va fi la venirea Fiului omului." Toţi aceştia pe care-i vedeţi umblînd pe stradă este carne de tun. Aceea este carne de tun atomică, aşezată doar acolo pentru judecată. Răpirea vine, acolo vor fi cîţiva rari. "Strîmtă este poarta şi îngustă este calea, dar puţini vor fi cei ce o află; căci largă este calea care duce la distrugere, şi mulţi vor fi care merg pe ea. Nu toţi care zic către Mine, 'Doamne, Doamne,' vor intra înăuntru, ci acela care face voia Tatălui Meu." Acela este cel care intră, vedeţi; nu zicînd "Doamne," şi rugăciunile lor frumoase, şi—şi trezirile, şi aşa mai departe.

153 Oh, eu aud pe cineva zicînd, "Acum aşteaptă un minut, Frate Branham, noi avem treziri." Da. Asta-i adevărat. Asta-i adevărat. Noi avem treziri, şi ce avem noi? Aceasta este o trezire de denominaţiune, să vedem dacă noi putem obţine ceva mai mulţi în biserică.

154 Şi noi avem o altă mare trezire, de asemenea, noi luăm toate bisericile în una, Consiliul Bisericilor. Da, ajungînd mai departe şi mai departe de la Cuvîntul lui Dumnezeu, tot timpul. Unind! "Cum pot să meargă doi împreună dacă nu sînt de acord?" Cum o să umblăm noi cu oamenii care neagă tocmai învierea lui Cristos? Cum putem noi umbla cu oamenii care au zis, "Zilele minunilor au trecut"?

155 Voi sînteţi un popor separat, de către Duhul Sfînt. Vedeţi? Lumea vrea, astăzi. . . Ceea ce lumea vrea astăzi sînt persoane sociabile. Ei vor pe cineva care poate umbla în jur şi—şi să aibe părtăşie cu lumea şi să aibe părtăşie cu oamenii, şi să obţină o mulţime de membri, şi să aibe o organizaţie socială. Dar cînd Duhul Sfînt a zis, "Separaţi-Mi pe Pavel!" Dumnezeu este un separator, nu un sociabil. Un separator!

156 El ştia că tăria lui decăzută, deşi aceasta toată stătea acolo, marele regim care era el vreodată, el stătea acolo, dar tăria lui decăzută nu putea să îndeplinească cerinţa din ceasul acela.

157 Şi biserica ştie aceasta, deasemeni. Evanghelistul a ştiut că atunci cînd acel Mahomedan l-a provocat. Tăria voastră intelectuală nu îndeplineşte cerinţa orei, deoarece Diavolul este dezlegat printre noi, cu puteri pe care nimeni nu poate—poate îndrăzni să le provoace decît Duhul Dumnezeului Atotputernic, cînd acest Cuvînt se face trup. Şi aceasta devine mai rău şi mai rău, constant mai rău.

158 El ştia că el era insuficient. El nu o putea face. Şi el ştia ce se va întîmpla dacă Dumnezeu îi răspundea rugăciunii lui.

159 Mă întreb dacă noi sîntem aşa de voitori în seara aceasta? Mă întreb dacă lumea Penticostală vrea, în seara aceasta, să facă acelaşi acord cu Dumnezeu? "Doamne Dumnezeule, dacă aceasta bate în bucăţi denominaţiunea mea, dacă mă vor excomunica de la consiliu! Mie nu-mi pasă dacă ei îmi ia carnetul de părtăşie, şi eu trebuie să mă culc pe stomacul meu, şi să beau apă de pîrîu şi să mănînc sărăţele, în loc să umblu în jur într-o maşină mare cu un salar mare! Mie nu-mi pasă care este preţul. Acel sistem m-a îndepărtat de la Tine. Ia-mă din nou înapoi, Doamne. Eu voi crede Cuvîntul Tău. Răzbună-mi ochii care au fost scoşi. Lasă-mă să mor cu acesta. Amin. Lasă-mă să mor faţă de mine însumi. Mie nu-mi pasă ce spun ei despre mine. Eu pot să fiu episcop, eu aş putea să fiu *asta, aceea* sau *cealaltă,* mie nu-mi pasă ce zic ei. Adă înapoi puterea Duhului Sfînt în viaţa mea. Eu am fost orbit suficient de mult."

160 Oh, biserică, sînteţi voi doritori pentru aceea? "Lasă-mă să mor cu restul din ei. Lasă ca numele meu, de reverend, doctor, sau orice ar fi acesta, să piară. O Dumnezeule, doar dă-mi din nou, doar trimite peste mine din nou, acea Putere glorioasă care a căzut în Ziua Cincizecimii; care poate îndeplini cerinţa din ceasul acesta, în faţa comunismului sau a oricărui alt lucru care se ridică. Lasă-mă să mor, Doamne, cu ei." Există o posibilitate, voi ştiţi.

161 Voi ştiţi ce? Pe o astfel de mărturisire, Filistenii, ei erau prea beţi să observe ce făcea el. Cu totul dintr-o dată, cînd el a văzut că exista o posibilitate, el şi-a întors capul sus spre cer, iar lacrimile curgeau din orbitele oarbe. El a început să-şi mişte buzele; lacrimile căzînd din ochii lui. Ei nu l-au observat.

Ei erau prea ocupaţi să-şi bată joc de el. El a vrut Cuvîntul lui Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu viu să vină pe scenă încă o dată. El L-a părăsit. El ştia că el L-a părăsit. Dar el a vrut să vadă pe Dumnezeul cel viu, aici viu, să dovedească la acel grup de Izabelă că El încă este Dumnezeu.

162 Oh, Aceasta va scoate ifosele din voi. Dacă aceasta nu vă face să acţionaţi ca vreun fel de stea de cinema, dacă voi trebuie să vă lăsaţi părul să crească în jos, şi să vă îmbrăcaţi cu o rochiţă de modă veche, "Mie nu-mi pasă cît costă aceasta, eu voi lua calea celor cîţiva dispreţuiţi ai Domnului. Doamne, lasă-ne să o vedem din nou, lasă-ne să vedem Prezenţa lui Dumnezeu mişcîndu-se, înaintea acestei Izabele!"

163 El era conştient de ce s-a întîmplat dacă Dumnezeu i-a răspuns rugăciunii lui, dar el era gata şi în moarte serios.

164 Asta este ceea ce noi trebuie să facem. Pregătiţi-vă, faceţi-vă hotărîrea. Închideţi-vă ochii, lăsa-ţi afecţiunile voastre. . . Nu schimbaţi Cuvîntul lui Dumnezeu pentru voi; schimbaţi-vă pe voi la Cuvîntul Lui. "Nu voia mea; a Ta să se facă, Doamne. Nu ce eu mă gîndesc despre aceasta; aceasta este ceea ce Tu ai spus despre aceasta." Asta-i adevărat.

Ce a strigat el? "Doamne!"

165 A zis, "Băieţaşule, pune una din mîinile mele pe acest stîlp, dacă-i posibil." Oh, doamne! "Condu-mă la stîlpul care susţine aceasta, deoarece vreau să-mi odihnesc mîinile. Eu sînt obosit. Şi-au bătut joc de mine, suficient de mult." Oh doamne!

166 "Eu ştiu, Doamne, cît o să coste, dar poate că Tu o vei face. Există o posibilitate. Tu eşti plin de milă. Eu Te-am părăsit, Doamne." Acela ar trebui să fie strigătul bisericii, în seara aceasta.

"Flăcăule, ai vrea să-mi pui mîna pe un stîlp?"

"Da."

"Şi mîna mea pe celălalt stîlp?"

"Da."

"Sînt mîinile mele aşezate corect?"

"Da, ele sînt corect."

167 Şi el a început să se roage. Şi el a zis, "Doamne, răzbună-mi ochii." Cu alte cuvinte, "Eu am făcut rău. Însă doar încă o dată, Doamne, încă o dată!"

168 Oh, dacă acela ar fi măcar obiectivul mişcării Penticostale în seara aceasta! "Eu vreau să uit dacă eu sînt în *acest* fel, sau unitarian, duotarian, trinitarian. Eu vreau să uit despre toate aceste lucruri lumeşti şi fiecare lucru. Doar încă o dată, Doamne! Încă o dată scoate-mă afară din acest crez şi acest lucru în care sînt legat! Încă o dată! Încă o dată lasă-mă să văd apariţia lui Isus Cristos, acelaşi ieri, azi, şi în veci. Încă o dată,

Doamne, încă o dată!" Biserica să strige asta, deşi ei au fost orbiţi de la aceste lucruri, orbiţi de la fratele lor şi ideea lui. Doar luaţi ideea lui Dumnezeu şi voi nu va trebui să vă certaţi despre Aceasta. "Încă o dată, Doamne, încă o dată!"

169 Atunci acolo stătea acel cadru mare voluminos, fără putere şi neajutorat. Cu totul dintr-o dată, el a început să simtă ceva întîmplîndu-se. Fiecare fibră din trupul lui a început să se umple cu Puterea lui Dumnezeu.

170 Oh, dacă biserica ar putea numai să ajungă la aceea din nou, şi peste tot de la predicator la diacon, pînă la laici, fiecare fibră şi fiecare membru al trupului ar fi umpluţi cu Puterea lui Dumnezeu!

171 Acei muşchi mari vînjoşi s-au îndreptat, şi el a zdrobit-o în pulbere. "Lasă-mă să mor cu ei, Doamne! Lasă-mă să mor cu ei! Tu m-ai crescut să-i nimicesc. Acum eu m-am zidit pe mine însumi în jurul acesteia; lasă-mă să mă distrug cu aceasta, reputaţia mea şi orice este aceasta. Lasă-mă să o nimicesc, dar eu vreau să văd Puterea lui Dumnezeu din nou."

172 Întotdeauna, cînd Puterea lui Dumnezeu vine înăuntru, zidurile pe care voi le-aţi zidit în jurul vostru, cad. Zidurile voastre denominaţionale se vor prăbuşi, şi Dumnezeu va fi cunoscut din nou. El este acelaşi ieri, azi, şi în veci.

173 Şi fiecare fibră umplîndu-se cu Duhul Sfînt, fiecare muşchi umplut, fiecare bucăţică din trupul său era doar umplută cu Duhul Sfînt. Aceia era cea mai mare victorie a lui Samson.

174 Oh, biserică a viului Dumnezeu! Eu am să omit restul notiţelor mele ca să spun acest singur lucru. De ce nu facem noi? Sînteţi voi gata, Adunările lui Dumnezeu? Sînteţi voi gata, voi, Biserica Unită? Sînteţi voi gata, Unitarieni, Trinitarieni, orice sînteţi voi? Sînteţi voi gata, biserica lui Dumnezeu? Sînteţi voi gata, voi tot restul denominaţiunilor, să uitaţi acest nonsens şi lucrul pe care voi l-aţi făcut? Priviţi unde aţi adus oamenii, în seara aceasta, şi în ce fel de stare sînt ei.

175 O Dumnezeule, să dărîmăm zidurile acelea. "Încă o dată, Doamne!" Mie nu-mi pasă, noi sîntem la sfîrşitul timpului, oamenilor. Nu ne-a mai rămas mult. Noi mai bine să strigăm chiar acum, plîngînd. "Încă o dată, Doamne, încă o dată! Doar aceasta încă o dată, la sfîrşitul lumii, lasă ca tăria Ta să-mi umple fiecare fibră. Eu mă voi rupe de la toate lucrurile acestea. Carnete de părtăşie, şi episcopi, şi denominaţiuni, şi fiecare lucru, nu înseamnă nimic pentru mine. Eu Te vreau, Doamne, mai mult decît orice."

176 Să ne gîndim la aceasta, aşa cum ne aplecăm capetele doar un moment. Eu sînt îndemnat să fac aceasta. "Încă o dată, Doamne!" Fiecare, sincer, reverent, tot aşa de reverenţi cît puteţi voi fi. Doar aveţi credinţă, şi jos în inima voastră ziceţi, "Încă o dată, Doamne!"

177 Doamne Isuse, Marele Stăpîn al Vieţii, Păstorul oilor, vino înainte, Doamne. Aceşti oameni flămînzesc. Ei însetează. Doamne, cu anii am vrut eu să văd că aceasta se întîmplă, poate că va fi. Doar încă o dată, Doamne, încă o mare mişcare a Duhului! Încă o dată, Doamne, şi Biserica ar putea primi credinţa de răpire să meargă înăuntru. Admite-ne aceasta, Doamne. Fă de cunoscut că Tu eşti cu noi, iar noi Te vom lăuda pentru aceasta. În Numele lui Isus noi o cerem. Amin.

178 Eu ştiu că nu sînt multe cuvinte, eu ştiu că aceasta nu este o rugăciune lungă, dar El cunoaşte obiectivul meu. Eu o spun dinadins. Poate Isus să locuiască printre noi în seara aceasta? Poate Isus încă o dată să vină la noi şi să arate că El este acelaşi ieri, azi, şi în veci, aşa cum am fost învăţaţi? Există bolnavi sau nenorociţi, sau mîhniţi, înăuntru aici, căci—căci voi ştiţi că nu există cartonaşe de rugăciune afară (le-am luat pe toate seara trecută), dar credeţi pe Dumnezeu, să vă ridicaţi mîna şi să ziceţi, "Eu sînt în nevoie, Frate Branham. Eu mă rog lui Dumnezeu ca El să-mi vorbească"? Ridicaţi-vă mîinile, oriunde. Aceasta s-a sfîrşit.

179 Acum aici este (ce?) harul lui Dumnezeu să poarte mărturie că ceea ce am spus este Adevărul, vedeţi. Vedeţi, un om poate spune orice; dacă Dumnezeu nu adevereşte asta, atunci aceasta este greşit. Acum voi credeţi.

180 Şi eu vreau ca voi să mă credeţi ca slujitor al Lui. Eu vreau ca voi să ziceţi către Dumnezeu. . . Voi vedeţi, cînd El m-a întîlnit, El a zis, "Dacă tu îi vei face pe oameni să te creadă, şi atunci să fii sincer."

181 Şi acum dacă Isus stătea aici, în seara aceasta, şi dacă voi eraţi bolnavi sau în nevoie, sau orice, El nu v-ar putea vindeca; El deja a făcut-o. Dar Isus şi Cuvîntul este acelaşi. El este Cuvîntul. Şi El a zis, "Omul va trăi prin acest Cuvînt," nu printr-un crez. Prin Cuvînt! "Şi Cel ce crede în Mine," nu crede prefăcut, ci crede în, "lucrările pe care Eu le fac, le va face şi el."

182 Cum putea El pricepe ce era în minţile lor? Cum a făcut El aceasta? Şi ei credeau că El le citea minţile; şi El le-a spus că El îi va ierta pentru aceea, "Dar cînd Duhul Sfînt vine să facă aceasta, să vorbească împotriva Aceluia nu vor fi iertaţi niciodată." Acum noi am trecut prin aceasta, chiar drept prin Biblie, şi aflăm că Dumnezeu, dacă El s-a identificat pe Sine atunci ca Mesia, prin a arăta că El era profetul şi Cuvîntul. Pentru că, Biblia a zis, "Cuvîntul lui Dumnezeu este mai ascuţit decît o sabie cu două tăişuri," Evrei 4, "şi un discernător al gîndurilor care sînt în inimă." Acela era motivul că ei nu au putut ascunde nimic de El. Şi lucrurile, care, aşa este cum au ştiut ei.

183 Aceea era cum femeia de la fîntînă a ştiut că El era Mesia. Ea a zis, "Domnule, îmi dau seama că Tu eşti un profet. Noi ştim, că atunci cînd vine Mesia, El ne va spune lucrurile acelea. Asta este ceea ce El va face."

El a zis, "Eu sînt Acela."

184 Ea a alergat înăuntru şi a spus către oameni, "Veniţi, şi vedeţi un Om Care mi-a spus ce—ce am făcut. Nu este acesta tocmai Mesia?" Şi ei au crezut aceasta.

185 Dar cumva noi nu, se pare că lumea nu vrea să o creadă. Dar, Dumnezeu bogat în milă, aceasta este o posibilitate că El ar putea să o facă din nou. El trebuie să se identifice pe Sine în acest fel, Mesia. El nu o poate face la Samariteni şi Iudei, şi apoi să lase Neamurile afară. Aceasta trebuie să fie făcută, astfel ca voi să vă rugaţi şi să atingeţi marginea îmbrăcămintei Lui.

186 Şi către clerici. "El este Marele Preot acum care poate fi atins prin simţul infirmităţii noastre." Asta este adevărat, Evrei 3.

187 "Acum El este Marele Preot," şi noi toţi credem asta, "care poate fi atins prin simţul infirmităţilor noastre. Şi El este acelaşi ieri, azi, şi în veci." Atunci Viaţa Lui, acţiunile Lui, fiecare lucru al Lui este acelaşi. "Încă puţin, şi lumea," *cosmos*, ordinea, "nu Mă va mai vedea," ei nu vor vedea aceasta.

188 Vă amintiţi Îngerul care a venit jos, în forma unui om, care a vorbit cu—cu Abraham, cei chemaţi afară, biserica aleasă. El nu a mers jos în Sodoma şi să facă acolo jos ca ceilalţi oameni care au mers acolo jos şi au predicat, ca Billy Graham şi cei de astăzi, cu acel G-r-a-h-a-m din nou, ca A-b-r-a-h-a-m. Vedeţi? Fiecare, priviţi, aveau mesagerul lor. Ei îl au astăzi, acelaşi lucru a venit. Merge sus aici la biserica chemată afară, care nu era în Babilon, şi acolo este unde a fost făcut acel lucru misterios; cînd El i-a spus Sarei, cînd ea era în cort în spatele Lui, ce era greşit.

189 Ea a rîs. Şi El a zis, "De ce a rîs Sara, zicînd în inima ei, că, 'Aceste lucruri nu pot fi'?" Şi Abraham a chemat-o, şi ea a încercat să nege aceasta. Şi El a zis . . .

190 Priviţi, aici este harul. Aici este—aici este posibilitatea. Dumnezeu ar fi lovit-o moartă, chiar acolo, dar El nu a putut; ea este parte din Abraham. Pentru necredinţa noastră El ne-ar lovi morţi, dar El nu poate; noi sîntem parte din Cristos. Harul ne ţine. Vedeţi? Dar El totuşi trebuie să-şi ţină Cuvîntul Lui.

Acum rugaţi-vă.

191 Eu nu văd o persoană pe care eu într-adevăr o cunosc, în clădire. Dar Fratele Pat Tyler care şade aici la capăt, eu îl cunosc. Dar atît cît . . . Şi eu cred că Fratele Bill Dauch şezînd chiar aici, şi soţia lui. În afară de asta, aceia sînt singurii oameni pe care-i cunosc, Frate Joseph. Şi dacă Duhul Sfînt va vorbi către ei, eu vă voi spune doar cum este cu aceasta, şi apoi o voi omite şi vă spun după serviciu.

192 Dar încă o dată, Doamne, încă o dată! "Lucrările pe care le fac Eu, le veţi face şi voi." Acum voi credeţi, şi vedeţi dacă aceeaşi Lumină pe care voi o vedeţi constant . . .

193 Păi, cînd noi am terminat cu Epocile Bisericii, acolo jos în Tabernacol, cam aşa de mulţi oameni. Există oameni care şed chiar aici acum care au fost prezenţi. Acelaşi Stîlp de Foc a venit drept acolo lîngă marginea zidului, şi a desenat acele Epoci ale Bisericii în felul cum le-am avut eu pe tablă. Este asta adevărat? Mulţi din voi erau acolo. [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Şi oamenii leşinau, şi toate celelalte. Şi eu am zis, "Acolo este El acum, dacă există vreo întrebare."

194 Ei au fotografia despre Acesta, aici în Washington D.C., cu drept de autor ca "singura Fiinţă supranaturală care a fost vreodată fotografiată." George J. Lacy, şeful F.B.I.-ului al documentelor de amprente, a examinat-O, cînd Lumina aceea era acolo. El a zis, "Frate, D-le Branham, eu am spus că aceasta a fost o psihologie, eu am participat la adunările dvs; dar ochiul mecanic al acestui aparat de fotografiat nu va prinde psihologie, vedeţi." A zis, "Lumina a lovit lentilele."

195 Păi, dacă acela este Cristos care l-a trîntit pe Pavel jos şi L-a numit, "Doamne," vedeţi, "ce ai vrea Tu ca eu să fac?" Viaţa care era în El va fi reprodusă în noi, atunci. Vedeţi, El este aici cu Biserica celor chemaţi afară.

196 Şi fie ca aceasta să se împlinească, încă o dată, Doamne, ca acest popor să poată vedea că Tu încă trăieşti. Şi Tu nu eşti mort, şi nici nu Ţi-ai părăsit poporul Tău. Ei sînt aici, dar, Doamne, dar ei şi-au avut ochii scoşi afară de către o organizaţie, de o Dalilă Izabelă, care i-a luat de la Cuvîntul adevărat, la un crez. Fie ca zidurile să cadă, Tată. Admite aceasta. Încă o dată, Doamne! Aşa cum am spus, există mulţi aici pe care eu probabil nu-i voi mai vedea. Dar încă o dată, Doamne, lasă ca Isus să apară printre noi, în forma Duhului Sfînt; ca El să poată reproduce Viaţa în noi, care El era atunci, să împlinească Cuvîntul Său.

197 "El este Marele Preot care poate fi atins prin simţul infirmităţii noastre." Lasă ca cei bolnavi şi nenorociţi să atingă pe acest Stăpîn. Tu eşti Acelaşi, Doamne, care putea să-i spună lui Simon Petru, cînd el a venit sus printre ei, "Păi, numele tău este Simon. Tu eşti fiul lui Iona." Tu eşti Acelaşi, Tată. Tu nu dai greş. Acelaşi, la care femeia micuţă I-a atins îmbrăcămintea, acelaşi Cristos trăieşte în seara aceasta. Fie ca aceasta să fie încă o dată, Doamne, încă o dată! Din cauza lui Isus eu o cer. Amin.

198 Acum nimeni să nu se mişte. Cu reverenţă, să fim jos sinceri şi reverenţi. Noi nu atingem aceste lucruri întîmplător.

199 Aceasta este o promisiune a lui Dumnezeu. Duhul Divin al viului Dumnezeu a promis asta în Cuvîntul Său, şi Cuvîntul

acela este Viaţă şi Duh. Isus a zis că era. Iar El şi Cuvîntul este acelaşi, iar omul trăieşte prin acel Cuvînt. Acel Cuvînt trăieşte în om.

200 Acum, ca un dar. Acum am să vă spun un secret, aşa cum eu plec. Voi aţi fost dulci şi buni. Eu nu am exprimat aceasta exact, din cîte ştiu, public, mai înainte. "Frate Branham, ce este darul acela?" Acesta este un dar de a şti cum să-l iau pe William Branham afară din cale, astfel ca Isus Cristos să poată trăi printr-un vas. Doar să te dai afară din cale!

201 Eu nu vă cunosc. Eu nu ştiu nimic despre aceasta, dar El ştie. El este Acela.

202 Acum aveţi credinţă, şi credeţi. Ziceţi, "Doamne, omul acela nu mă cunoaşte. Şi totuşi Tu ai zis, 'încă puţin, şi lumea,' Babilon, sau Sodoma nu Te va vedea. 'Dar voi Mă veţi vedea. Voi Mă veţi vedea, căci Eu voi fi cu voi, tot drumul pînă la sfîrşitul lumii.'"

203 Aceasta nu a ajuns la un sfîrşit încă. "Voi Mă veţi vedea. Voi Mă veţi vedea, căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi." Voi veţi vedea Viaţa Lui reprodusă în credincioşi.

204 Acum, în Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, eu iau fiecare spirit de aici sub controlul meu, pentru slava lui Dumnezeu, ca lucrările lui Dumnezeu să poată fi făcute cunoscut din nou, dacă El vede astfel potrivit să o facă.

205 Nu mai mult decît cum am zis cuvîntul acela, m-am uitat aici în colţ, şi aici...Nu puteţi vedea voi Lumina aceea atîrnînd chiar acolo, galbenă, mişcîndu-se în jur? Sau este ea, sînt eu într-o altă dimensiune, şi doar îmi imaginez, duhul meu?

206 Acolo este o femeie mică şezînd acolo. Ea este în necaz. Ea suferă cu o—o boală de stomac. Şi ea a avut o operaţie, de cancer, iar cancerul a fost pe sîn. Ei au scos cancerul, domniţă. Da. [Sora zice, "Asta-i adevărat."—Ed.] Asta-i adevărat.

207 Astfel acum voi veţi şti. Eu nu vă cunosc, dar mă credeţi voi să fiu profetul Lui? Eu voi spune aceasta clar, în seara aceasta; eu plec. [Adunarea se bucură şi zice, "Amin"—Ed.] Voi mă credeţi? ["Amin."] Credeţi voi că ni s-a promis că în zilele din urmă, conform cu Maleahi 4, acela va "întoarce inimile copiilor înapoi la Tatăl"? ["Amin."]

208 O D-nă Taylor, acela vă este numele. Vă puteţi duce acasă, şi Isus Cristos vă face bine. [Adunarea se bucură—Ed.]

209 Ce crezi tu? Tu ai avut o operaţie, deasemeni. Tu crezi? Dacă tu crezi, cu toată inima ta! Operaţia ta a fost de asemenea de cancer, tumoare, la intestine, tubul intestinal. Dar acum tu suferi cu complicaţii. Dacă tu vei crede, D-nă Shukwit, cu toată inima ta, că Isus Cristos te va face bine, tu poţi avea ceea ce ceri.

Voi credeţi? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

210 Aici, o doamnă aici în spate, ea este o doamnă de culoare. Ea suferă cu ceva rău cu ochii ei, şi cu membrele ei, picioarele ei. Numele ei este D-na Washington. Ridică-te, dacă doreşti. Tu eşti vindecată.

211 Ce a atins ea? Întrebaţi ce a atins ea. Umilinţa acelei femei de culoare . . .

212 Apropo, Acesta a atins o altă femeie de culoare care şade chiar aici la capăt. Ea suferă cu o boală de inimă. Numele ei este D-na Harris. Tu crezi, D-nă Harris? Boala ta de inimă te-a părăsit.

213 Ce-a atins ea? Ea nu m-a atins pe mine. Ea este la două zeci de iarzi de mine. Ea a atins pe Marele Preot.

214 Aici, aici este o altă femeie, aşa cum îmi întorc capul, şezînd chiar aici. Ea suferă cu o boală de inimă, deasemeni. D-na Carter, ridică-te, Isus Cristos te face bine.

215 Înapoi de tot, o femeie cu un stomac ulcerat. Numele ei este D-na P-a-o-l-i. D-na Paoli, ridică-te, Isus Cristos te-a vindecat. În regulă. Ia te uită.

216 "Încă o dată, Doamne, încă o dată!" Voi Îl credeţi? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

217 Să ne ridicăm în picioare. Să mărturisim păcatele noastre, şi să ne rugăm, "Încă o dată, Doamne, lasă ca Duhul Sfînt să cadă peste noi!" Să ne ridicăm mîinile.

218 Doamne Dumnezeule, noi stăm ruşinaţi; lumea ne batjocoreşte, Doamne. Ajută-ne, în seara aceasta. Lasă ca Duhul Sfînt să vină din nou, să fie turnat peste popor. Fie ca El să vină acum, Doamne. Fie ca fiecare persoană bolnavă să fie vindecată. Fiecare păcătos să fie salvat, fiecare care caută să fie umplut. Încă o dată, Doamne, încă o dată! Doar încă o dată, Doamne! Încă o dată lasă ca Duhul Sfînt să cadă printre oameni!

219 Ridicaţi-vă sus inimile acum, şi strigaţi, "Încă o dată, Doamne!" Toţi împreună, "Încă o dată, Doamne, încă o dată!" [Adunarea, bucurîndu-se, strigă tare, "Încă o dată, Doamne!"—Ed.]

220 Încă o dată, Doamne! Încă o dată lasă ca Duhul Sfînt să ia această audienţă, să sfărîme puterile duşmanului, şi umple fiecare fibră cu botezul Duhului!

ÎNCĂ O DATĂ ROM63-1117

(Once More)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, dat original în Engleză duminică seara, la 17 Noiembrie, 1963, la Rock Church în New York City, New York, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică şi tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost tipărită şi distribuită de Voice Of God Recordings. Retipărită în 2006.

ROMANIAN

©1994 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunţ pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afişată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informaţii sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactaţi:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org